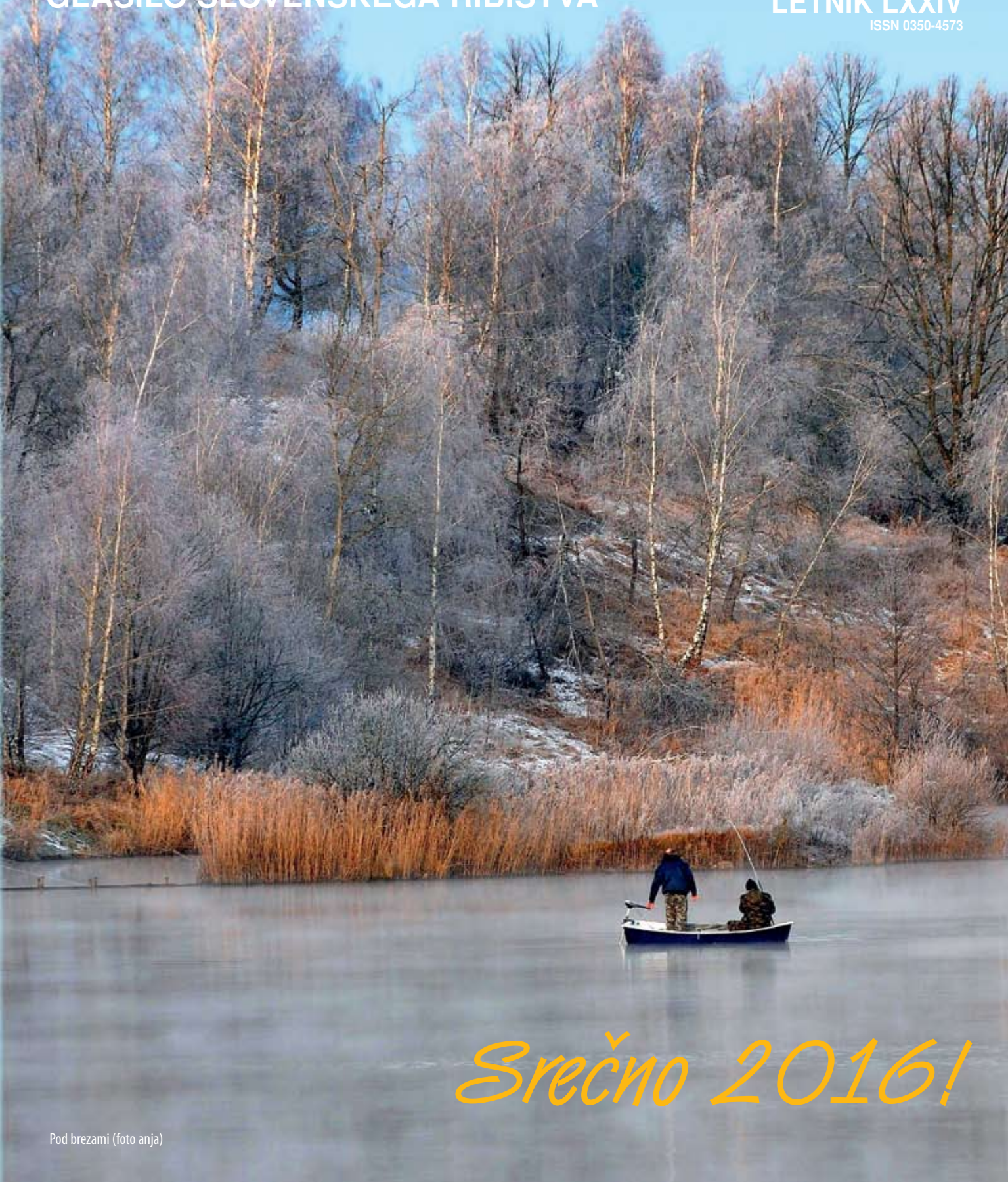

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

12

LETO 2015
LETNIK LXXIV
ISSN 0350-4573

Srečno 2016!

Ribiški sejmi v letu 2016

Januar

- 29.–31. 1. WEIDWERK & FISCHWEID – Mednarodni sejem lova, ribolova in terenskih vozil, Celovec, Avstrija

Februar

- 9.–14. 2. FISCH UND ANGEL – Mednarodni sejem ribolova, Dortmund, Nemčija
 18.–21. 2. FEHOVA, Mednarodni sejem lova, ribolova in orožja, Budimpešta, Madžarska
 20.–21. 2. PESKARE SHOW – Mednarodni sejem športnega ribolova, Vicenza, Italija
 25.–28. 2. DIE HOHE JAGD UND FISCHEREI, Salzburg, Avstrija

Marec

- 18.–20. 3. ANGLING FAIR – Mednarodni sejem športnega ribolova, Stockholm, Švedska

April

- 9.–10. 4. EWF – mednarodni muharski sejem, grad Fürstenfeld pri Münchnu, Nemčija

Junij

- 16.–18. 6. EFTTEX – evropski poslovni sejem ribiške opreme, Amsterdam, Nizozemska

December

- 8.–11. 12. PFERD & JAGD – mednarodni sejem konjeniškega športa, lova in ribolova, Hannover, Nemčija

Objavljeni pregled ni popoln spisek sejmov na temo ribištva, ribiške opreme in ribolovnega turizma, ki jih pripravljajo sejemske hiše v Evropi. Večinoma gre za sejme v sosednjih ali bližnjih evropskih državah, ki so za naše bralce najbolj zanimivi z vidika obiska, ali za sejme, kjer bomo sodelovali kot razstavljavci. Čisto poseben je sejem EFTTEX, ki je namenjen le poslovnim obiskovalcem in ga vsako leto v drugi evropski državi prireja evropsko združenje proizvajalcev ribiške opreme EFTTA.

Pregled sejmov je narejen na podlagi sejmskih koledarjev, ki so jih objavili posamezni sejmi. Ker so med letom pogoste spremembe in celo odpovedi posameznih prireditev, bralcem svetujemo, naj pred odhodom na sejem pri organizatorju sejma ali na njegovi spletni strani še enkrat preverijo termin.

*Izbor pripravil:
Borut Jerše*

KÄRNTNER MESSEN
KLAGENFURT

V petek,
29. januar,
**VSTOP
PROST**
za lovke
in ribičke

**Znižana
vstopnina**

Ta kupon oddajte na eni od sejmskih blagajn. Zanj boste dobili vstopnico za sejem Lov in ribolov od 29. – 31. januar 2016

namesto
za € 7,-
za samo **3,-** €

Lov in ribolov
s področjem
„off-road“

29.-31. januar 2016

Strokovni
sejem za lov,
ribolov in
off-road

www.kaerntnermessen.at

SEJMIŠČE CELOVEC

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen števil 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134,
1000 Ljubljana.

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Jože Kuzma

Člani:
Miran Habe, Borut Jerše,
Robert Skrbinek, Jože Vrhunc

ČASOPISNI SVET:
predsednik:
dr. Tomo Korošec

Člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

SEJMI

Ribiški sejmi v letu 2015
Borut Jerše 362

OHRANIMO NARAVO

Problematika upravljanja ribiških okolišev povodja Savinje
Milan Štraus 364
Cerkniščica
Dejvid Tratnik 366

RIBIŠTVO

Tveganje za boleznih rib, ki se širijo z okuženih plemenk na zarod
Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med. 368
Tretji posvet ribogojcev o boleznih in zdravstvenem stanju salmonidov na porečju Savinje
Peter Solar 370

IZ NAŠE PRETEKLOSTI

Ivan Franke in njegova prizadevanja za boljše razmere v ribištvu na Goriškem
Dr. Romana Erhatič Širnik 371

JUBILEJI

Dan za praznovanje
Boža Herek 372
Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 373

ALI JIH POZNAMO

Bojli ali koruza?
Jure Ušeničnik 374

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Mali zeleni prinašalec sreče
Lenart Levičar Bahtijari 377

DOGODKI

Pomen promocije slovenskega sladkovodnega ribištva
Borut Jerše 381

SVETOVNA PRVENSTVA

V slogi je moč
Jože Šmejc 382

MEDNARODNA PRVENSTVA

Slovenski kastigarji med svetovno elito
Boštjan Bizjak 384

DRŽAVNA PRVENSTVA

Kako sem prvič postal državni prvak
Jože Saje 385

SREČANJA

Odrekanja in uspehi
Jure Ušeničnik 387

EN DAN Z RIBIČI

Srečanje v Zmajevem revirju
Lenart Levičar Bahtijari 388

NASVETI

Vsestranska naveza
Radek Filip 392
Rezultati natečaja za najboljšo ribiško fotografijo
Milan Berlot, dr. Miroslav Žaberl 394

V SPOMIN

Milan Pazlar 395
Rudi Polner 395
Roman Paškulin ml. 395

RIBIČI KUHAJO

Božični meni
Borut Jerše 396

KAPITALNI ULOVI

OBVESTILA

Razpis natečaja 29. Odprtega in 18. Državnega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2016
Luka Hojnik, dr. Miroslav Žaberl 397

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Prosimo vse dopisnike, ki svoje prispevke pišete na osebnih računalnikih, da jih, če je le mogoče, pošiljate po e-pošti glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si, originalni izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva. Na isti naslov lahko pošljete tudi disketo s prispevkom in priloženim izpisom.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča, skladno s programsko zasnovano.

Uredništvo

Problematika upravljanja ribiških okolišev povodja Savinje

Porečje Savinje obsega 1.777 km², kar predstavlja cca. 9 % celotne površine Slovenije. Njeno povirje je v Savinjskih alpah in Karavankah ter sega do višine 2.400 m.

Savinja izvira na nadmorski višini 960 m in se na 105 km dolgi poti do Zidanega mostu spusti za 750 m, kar ji daje hudourniški značaj. Porečje je razdeljeno na sedem ribiških okolišev in prav toliko je ribiških družin, ki upravljajo z njimi. Na kakovost ribiškega upravljanja pa imajo vpliv najrazličnejši dejavniki:

- Največji vpliv predstavljajo pretekli in sedanji gradbeni posegi. V času gradnje južne železnice je prišlo do celovitega preoblikovanja korita Savinje od Celja do izliva v Savo in spodnjega toka Sloma ter Voglajne. V zadnjem kvartalu 19. stoletja je izvedeno 30 km regulacije od Mozirja do Celja. Temu je sledilo celjsko vodno vozlišče, vključno s Pako, Voglajno, Hudinjo, Kozarico, ... Intenzivni gradbeni posegi zaradi investicijskega in rednega vzdrževanja vodotokov pa se izvajajo še danes. Za cilje urbanizacije podeželja, melioracij, erozijske in poplavne varnosti se porečje Savinje spreminja v ravne, s kamnom ter betonom obležene kanale – brez funkcionalnih objektov za nadaljnji obstoj nekoč pestre vodne favne in flore. Od ribičem znanih 311 jezov in drugih hidrotehničnih objektov jih je danes preostalo še samo 56. Večina teh bo zaradi slabega vzdrževanja propadla v naslednjih letih. Izvedene ihtiološke inventarizacije Savinje s pritoki Paka, Voglajna, Hudinja, ... izkazujejo v regulacijah izrazit upad pestrosti in populacij domorodnih vrst rib ter drugih vodnih organizmov.

- Nezakoniti in zakoniti gradbeni posegi v izvornih delih pritokov (*Cecinjski potok, Travnjski potok, Ločnica, Kamenjski potok, Jesenek potok, Dobovski potok, Gračnica, ...*), ki jih večji del izvajajo kmetijci za večanje in intenziviranje kmetijskih površin predstavljajo trajno izgubo dristišč ogroženih in zaščitene vrst rib, rakov, školjk, ... (*navadna nežica, zlata nežica, babica, pezdirek, koščak, škržek, ...*), ki so jih prvotno naseljevali.

- Načrtovano in nenačrtovano izkoriščanje prodišč ter s tem uničevanje dristišč, kot najvitalnejših objektov razmnoževanja rib.

- Nenadzorovana sečnja obrežnega rastlinja s posledico uničevanja vira prehranjevanja rib, naravnih skrivališč pred

Nekoč dristišče podusti, mreje, klena, ... je po gradbenem posegu še samo kanal za hiter odtok vode in njeno pregrevanje.

ribojedimi pticami, povečanega pregrevanja ter izparevanja vode, ...

- Mersko nenadzorovani odvzemi vode za namakanje kmetijskih površin, intenzivno vzrejo rib, tehnološke potrebe industrije, pogon hidroenergetskih objektov, rekreacijo, ... Ti so samo v zadnjih desetih letih povzročili presušitve 32 varstveno gojitvenih ter športno ribolovnih voda in s tem uničenje vrste zavarovanih ter ogroženih vrst rib, rakov, piškurjev, školjk in drugih vodnih organizmov.

- Čiščenje komunalnih in industrijskih odpadkov je bilo v preteklosti zamenljivo. Predvsem na pritokih Savinje je prevladoval 3. do 4. kakovostni razred (*Paka, Voglajna, Breznica, Ična, Vzhodna Ložnica, ...*). Pogosti so bili najrazličnejši izpusti okolju nevarnih in škodljivih snovi (*žveplena kislina, klor, endrin, klorovodikova odplake, gnojnice, ...*). Od leta 1955 dalje ribiči beležimo 372 večjih onesnaževanj porečja Savinje, ki so imeli za posledico pogine rib. Približno ocenjena škoda gre v milijone. Moramo pa priznati, da smo z vstopom v EU pri gradnji čistilnih naprav močno napredovali. Žal ne v

podeželskem okolju. Na pritokih so še vedno prisotni izpusti gnojnice, fekalnih odpadkov, agrokemičnih sredstev, ... s pogostimi lokalnimi pogini vodnih organizmov.

- Neuskajano uravnavanje kote vode v umetnih zadrževalnikih (*Slivniško jezero, ...*) v času razmnoževalnih procesov in s tem izpada cele generacije rib.

- Z obratovanjem ribogojnic in ribnikov prihaja do vnašanja tujerodnih vrst rib (*pseudorasbora, sončni ostriz, ameriški somič, srebrni koreselj, ...*) ter njihovega nekontroliranega spuščanja v pritoke Savinje. S tem pa do tekmovalnosti na virih hranjenja in do širjenja prisotnih virusnih ter bakterijskih bolezni in parazitov rib (*spomladanska viremija, ihtiofiritjaza, eritrodermatitis, kozavost krapov, ...*).

- Odsotnost umetne vzreje in s tem možnosti nakupa nekaterih zaščitene vrst rib (*platnica, podust, bolen, ščuka, ...*) za njihova repopulacijska vlaganja.

- Poslabšanje socialnega stanja državljanov in s tem povečanega krivolova v socialno ogroženih okoljih.

Izkoriščanje prodišča v varovanem pasu drstišča potočne postrvi.

Gole krone in brežine Savinje ter njenih pritokov pospešujejo pregrevanje ter izparevanje vode do presušitve korit.

• Hotenja pravnih in fizičnih oseb po privatizaciji voda (*Slivniško jezero*).

• Veča se število vrst zaščitenih ribojedih ptic (*kormoran, veliki žagar, siva čaplja, bela čaplja, ...*). Narašča njihova populacija in daljša se čas njihove prisotnosti. Širi se območje njihove poselitve in s tem plenjenja na celotnem povodju Savinje. Ribojede ptice sicer sprejemamo kot prostoživeče živali obravnavanih habitatov. Je pa prišlo v gradbeno preoblikovanih vodnih ekosistemih do porušitve ravnovesja med ptico kot plenilcem in ribo kot plenom.

Gre za vrsto dejavnikov, ki v soodvisnosti učinkujejo na zmanjševanje pestrosti in populacij vodnih organizmov. Sodelovanje vodarjev, gozdarjev, kmetijcev, energetikov, ornitologov, lovcev, ribičev, ... pri varovanju količin ter kakovosti voda, pri varstvu pred poplavami ter vodno erozijo in ohranjanju nekaj preostalih naravnih habitatov povodja Savinje pa še danes v praksi ni prisotno. Posledice so naslednje:

- več kot razpolovljena vodna prostornina in površina reguliranih korit;
- ogrožena količina in kakovost vode;

- povečan transport plavajočih delcev in njihovo neenakomerno odlaganje;
- zmanjšana prezračenost vode in s tem vsebnost raztopljenega kisika;
- dvig povprečnih temperatur in izparevanja vode;
- spremenjena prosojnost vode z neposrednim vplivom na fotosintezo;
- zmanjšana samočistilna sposobnost vode in s tem povečana aktivnost odplak;
- uničena drstišča, pasišča in skrivališča rib;
- zmanjševanje območij poselitve sulca, potočne postrvi in lipana;
- več kot razpolovljena pestrost in populacij vodnega ter obvodnega živalstva in rastlinstva;
- razvrednotena ekonomska in socialna funkcija vode;
- razvrednoten estetski vidik krajine;
- mikro klimatske spremembe;
- itd.

Postali smo družinski člani Evrope. Sprejeli smo niz novih naravovarstvenih predpisov. Postali smo ekološko osveščeni. Združujemo se v nevladne organizacije za ohranjanje narave. In pred ribiči so novi izzivi uspešnega upravljanja z ribami kot naravnimi viri. S poglobljenim pritiskom na večji del ekološko že osveščene družbe bomo povodju Savinje vrnilo tisto, kar smo mu z neumnim početjem v preteklosti vzeli:

- klasične regulacije kamnitega in betonskega tipa obnovili za vzpostavitev približnega prvotnega naravnega stanja.
- čistost vseh pritokov dvignili do prvega kakovostnega razreda;
- obnovili jezove in druge relikte tehnične kulture;
- ohranili ostanke mrtvic in mokrišč;
- vse nadaljnje posege v vodni in obvodni prostor interdisciplinarno načrtovali v smislu izboljšanja življenjskih pogojev vodne ter obvodne favne in flore.

So to sanje ali resničnost jutrišnjega ribiškega dne? Smo v fazi sprejemanja *Načrta upravljanja voda 2015 – 2021* in lepo bi bilo, če bi se že v njem pojavili ukrepi za izboljšanje zabeleženega stanja.

Savinja je tekla, teče in še bo tekla po Savinjski dolini. Naš skupen dolg do te reke in njenih pritokov je velik. Čas je že, da ji pričnemo vračati, kar je bilo njenega in Savinja bo radodarno vrnila tudi nam.

Milan Štraus

Na avtorjevo željo prispevek ni lektoriran.

Cerkniščica

S tem člankom bi radi opozorili predvsem na hidrološko in ekološko problematiko vodotoka Cerkniščica, s katerim upravlja RD Cerknica. Namen članka je tudi v tem, da bi pristojne oblasti končno spodbudili k začetku reševanja težav, opisanih v nadaljevanju.

Cerkniščica je edini daljši površinski pritok Cerkniškega jezera z dolžino več kot 30 km. Vanj se steka s severne strani in ponika v ponorih, med katerimi sta največja Mala in Velika Karlovica. Omenjeno rečico začenjajo trije povirni kraki: Globoščica, Hruškarica in Gradiščica s pritokoma Jazbine in Štrukljevskega potoka. Hidrološko zaledje Cerkniščice je večinoma iz dolomita. Njen povprečni letni pretok v obdobju od leta 1971 do 2000 je bil $0,99 \text{ m}^3/\text{s}$, njeno hidrološko zaledje pa obsega $47,29 \text{ km}^2$ (Frantar, 2008).

Porečje Cerkniščice je razgiban svet, ki je globoko vrezan v Vidovsko-Bloško planoto. V zelo slabo prepustni kamnini so se izoblikovale številne ozke grape in doline, zato je tod rečna mreža gosta (Gams, 2003).

Zanimiv športnoribolovni revir

Športnoribolovni revir Cerkniščica zajema potok od izvirov do Milavčevega jezera v Dolenji vasi in je salmonidnega značaja. Iz revirja so izvzeti naslednji rezervati in varstvene vode, kjer je prepovedan športni ribolov:

- Cerkniščica od gornjega mostu v Cerknici do zapornic v Cerknici, skupaj z rokavom od zapornic do žage ter
- rezervati Štrukljevskega potoka, Jazbine, Mahneščica in Mrzlek.

Omenjeni športnoribolovni revir Cerkniščica obsega površino $8,2 \text{ ha}$. Potok naseljujejo predvsem domorodne potočne postrvi, manj je klenov in sterilnih šarenk. Cerkniščico naseljujejo tudi domorodni pisanci, kapeljni in globočki. Potok je predvsem v svojem zgornjem toku neokrnjen in zelo blizu prvobitnemu stanju. Zaradi zaraščenosti je ribolov sicer izredno zahteven, vendar pa pristne potočnice s svojo lepoto in borbenostjo nedvomno zadovoljijo vse, ki iščejo mir skritih senčnih tolmunov v neokrnjeni naravi predvsem srednjega in zgornjega toka Cerkniščice (RDC, 2015).

Hidrološka problematika

Cerkniščica v svojem zgornjem delu teče po zelo peščenem in prodnatem terenu. Ob vsakem močnejšem deževju oziroma povečanem vodnem toku potok odnaša velike količine peska in proda ter ga odlaga praktično po celotni strugi dolvodno. Z nalaganjem vedno novega materiala se vsako leto manjša že tako nizek nivo vode v samem potoku. Da bi

Preventivni elektroizlovi so stalnica našega dela.

Potočna postrv iz Cerkniščice

ta pojav zasipanja struge z naplavinami rešili oziroma vsaj omilili, bi bilo treba v zgornjem izvirskem toku zgraditi ustrezen lovilnik z zapornico, ki bi zadrževala večino peska in proda. Seveda bi bilo v prihodnje treba poskrbeti tudi za redno čiščenje usedlin za pregrado, za kar bi morala poskrbeti država.

Cerkniščica potem nadaljuje svojo pot proti mestu Cerknica mimo vasi Begunje in priteče do akumulacijskega jezera pri Krajčevi žagi. V letu 1996 sta bila ob sanaciji omenjenega jezera odstranjena dva talna izpusta in narejen nov hudourniški jez brez zapornic in brez talnega izpusta. V suši tako skoraj nikjer v potoku Cerkniščica ni mogoče zajeti zadostne količine vode za potrebe morebitnega gašenja požara v mestu. Pred leti je Občina Cerknica celo zasula požarne baze pod Slivnico, kjer je bilo za ta namen vedno na voljo približno 1.000 m^3 vode. To je le en del težave z vidika požarne ogroženosti v Cerknici in bližnji okolici.

Po podatkih Mihe Urha, predsednika RD Cerknica, naj bi se po zadnjih poplavih leta 2014 v strugi Cerkniščice odprli tudi novi požiralniki. Slednje še vedno aktivno iščejo, je pa po nekaterih izračunih letos v Cerkniščici kar 38 % manj vode kot prejšnja leta (Urh, 2015).

Črni izpusti so še vedno največji pereči problem

Kakovost vode v Cerkniškem jezeru spremljajo od leta 1993. Na večini zemljnih mest prevladujejo organizmi, značilni za prvi do drugi ali drugi kakovostni razred. Slabša je le kakovost največjega vodotoka Cerkniščice, kjer je večina organizmov značilna za drugi do tretji kakovostni razred (Remec - Rekar in Bat, 2003).

Sušna obdobja so vse pogostejša in vedno intenzivnejša. Zato nastajajo težave z zagotavljanjem vodnega minimuma v strugi potoka Cerkniščica predvsem na predelu Dolenje vasi. Tam se ob večjih kratkotrajnejših nalivih zaradi črnih izpustov iz greznic in gnojničnih jam, mešanih z meteorno vodo, redno zmanjša količina kisika v vodi pod minimum. Cerkniški ribiči zato vsako leto beležimo velike pogine rib. Nekaj po-

dobnega, vendar ne v tako hudi obliki, se dogaja tudi višje ob potoku, in sicer pod vasjo Begunje, kjer se na mirnejših predelih potoka pojavljajo sklopi fosfatnih mehurčkov (Urh, 2015).

Po podatkih predsednika RD (2015) je bilo društvo v zadnjih desetih letih oškodovano zaradi poginulih salmonidov za približno 20.000,00 evrov, ki najverjetneje ne bodo nikoli povrnjeni. Samo

odseku od Krajčeve žage nad Cerknico do mehkega jezua v središču Cerknice. Stroški sanacije so znašali 80.000 evrov, poravnala pa jih je Agencija RS za okolje (ARSO). Pristojni so očistili tudi naplavine skozi Dolenjo vas, to je od Milavčeve žage do čistilne naprave. V okviru del so očistili še obrežne zarasti. Vrednost investicije, ki jo je poravnal ARSO, znaša 25.000 evrov. Da je bila sanacija sploh

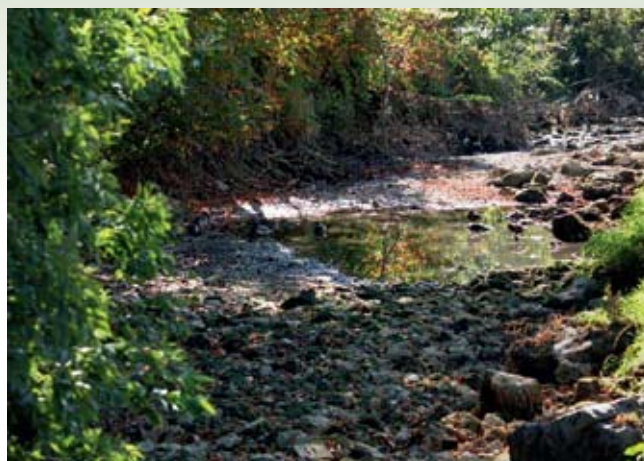
kljub sortiranju in ločevanju večjih rib od manjših. Pri starosti dveh let so od cerkniških potočnih spolno zreli le samci. (RDC, 2010).

Zaključek

Neizpodbitno dejstvo je, da je Cerkniščica eden izmed redkih slovenskih vodotokov, kjer še vedno živi delno čista domorodna potočna postrv. Prizadevanja

Izpušni vodotok

Presahla struga Cerkniščice

letos je na območju Dolenje vasi poginilo približno 250 kg potočnih postrvi, kljub številnim preventivnim elektroizlovom, ki jih vsako leto opravlja RD. Za vsaj delno rešitev navedene problematike potoka Cerkniščica in zagotovitev zadostnih količin kolikor toliko čiste vode v sušnih obdobjih v RD Cerknica predlagamo naslednje rešitve:

- zgraditi bi bilo treba že omenjene lovilnike proda in peska na več mestih po celotnem vodotoku,
- treba bi bilo očistiti strugo gorvodno nad jezom pri Krajčevi žagi, predvsem pod vasjo Begunje in tudi pod vasjo Topol,
- po celotni trasi vodotoka bi bilo treba popraviti kaskade oziroma prelive (preliv zvišati za 20 cm in tako zagotoviti večjo količino vode v sušnih obdobjih),
- strugo Cerkniščice pod čistilno napravo bi bilo treba očistiti, ker jo domačini že več let zasipajo s kamenjem in odpadnim gradbenim materialom,
- Občina Cerknica bi morala v svojih prihodnjih proračunih redno zagotavljati del sredstev za saniranje vodotokov,
- denarne sankcije zoper onesnaževalce.

Glede poplavne varnosti so se začele stvari premikati na bolje

V sklopu akcijskega načrta, ki ga je sprejela Vlada RS, so bila v letu 2015 na vodotoku Cerkniščica opravljena protipoplavna interventna dela. Tako so očistili obrežno zarast ter odstranili naplavine na

izvedena, pa je morala 10.000 evrov primakniti še Občina Cerknica. Kot je povedal cerkniški župan Marko Rupar, je bila investicija nujno potrebna, zato so se odločili, da priskrbijo dodatna sredstva iz občinskega proračuna (Občina Cerknica, 2015).

V prihodnje bo najverjetnejša prepeved uplena

Velikost populacij postrvi se je zelo zmanjšala v mnogih državah. Potočna postrv je ogrožena predvsem zaradi uničevanja njenega naravnega okolja in onesnaženja rek. Potočnico pogosto ogroža tudi pretiran ribolov, ki zmanjšuje naravne populacije (Hansen, 2002).

Ker je stanje potočne postrvi v Cerkniščici že dalj časa alarmantno, se bo RD Cerknica v prihodnosti najverjetneje odločila za prepeved uplena omenjene vrste (Urh, 2015).

Potok Cerkniščica je namreč eden redkih slovenskih vodotokov, kjer še vedno živi domorodna potočna postrv, ki prav v potoku Cerkniščica spada med gensko čistejšje primerke donavskega tipa s skoraj 98 % čistostjo; to je dokazala raziskava Biotehniške fakultete v Ljubljani. Pred leti sta Zavod za ribištvo Slovenije in RD Cerknica osmukala nekaj »najčistejših« primerkov iz omenjenega območja. V ribogojnici Obrh tako poskušajo vzrediti genko čisto plemensko jato za smukanje. Riba je izjemno občutljiva in zahtevna za vzrejo. Rast posameznih primerkov je zelo neenakomerna, zato je kanibalizem v jati zelo pogost in pomeni resno težavo

za njeno ohranitev se počasi premikajo na bolje, vendar bo v prihodnje treba še marsikaj postoriti, kar je bilo v preteklosti zamujeno. Naš biser, Cerkniščico, in njene ribe moramo ohraniti. Zase in za naše zanamce!

*Dejvid Tratnik,
tajnik RD Cerknica*

Viri in literatura

Frantar, P., ur. 2008. *Vodna bilanca Slovenije 1971–2000*. Ljubljana: ARSO.

Gams, I., 2003. *Kras v Sloveniji v prostoru in času*. Ljubljana: ZRC SAZU.

Hansen, M. M. 2002. »Estimating the long-term effects of stocking domesticated trout into wild brown trout (*Salmo trutta*) populations«. V: *Molecular Ecology*, ur. L. Rieseberg, 1003–1015. New Jersey: Wiley-Blackwell.

Občina Cerknica. 2015. *Cerkniščica vsaj delno sanirana*. <http://www.cerknica.si/cerkniscica-vsaj-delno-sanirana>.

Remec - Rekar, Š., in Bat, M. 2003. »Jezera«. V: *Vodno bogastvo Slovenije*, ur. J. Uhan in M. Bat, 39–46. Ljubljana: ARSO.

Ribiška družina Cerknica. 2010. *Genetsko čista potočna postrv iz porečja Cerkniščice*. <http://www.rdcerknica.si/cgi-bin/news.cgi?action=detail&id=190>.

Ribiška družina Cerknica. 2015. *Ribolovni revirji*. http://www.rdcerknica.si/rdc_revirji.shtml.

Urh, Miha. 2015. Miha Urh, predsednik Ribiške družine Cerknica. Ustno poročilo. Tipkani zapis pri avtorju.

Tveganje za bolezni rib, ki se širijo z okuženih plemenk na zarod

V obdobju postrvje drsti bomo obravnavali bolezni, za katere obstaja tveganje prenosa z okuženih plemenk na zarod. S plemenk na zarod se v resnici lahko prenese večina okužb, saj so povzročitelji bolezni na površini iker ali pa v vodi, v kateri se ikre valijo, le malo pa je bolezni, kjer je njihov povzročitelj znotraj ikre ali pa v ovarialni tekočini in mlečku samčkov ter je zarod okužen že, ko se izvali. Učinkovit način za preprečevanje širjenja okužb je razkuževanje iker, pri posebnosti nevarnih kužnih boleznih, ki jih želimo izkoreniniti in so povzročitelji v ikrah, pa vzreja zaroda, ki izhaja iz zanesljivo neokuženih plemenk.

Veliko povzročiteljev virusnih in bakterijskih bolezni rib se prenaša vertikalno, kar pomeni, da se z ikrami, ovarialno tekočino in mlečkom okužbe prenesejo na njihov zarod. Najbolj zaskrbljujoč je prenos virusnih in bakterijskih okužb oziroma bolezni, kadar so povzročitelji v ikrah. Kadar pa so povzročitelji na površini iker ali v ovarialni tekočini, je okužbo zaroda mogoče preprečiti ali vsaj zmanjšati z razkuževanjem iker pri umetni drsti. Ko pa je povzročitelj v ikri, je razkuževanje zahtevno in je potrebna posebna tehnika, pa še tedaj je učinkovitost vprašljiva. Za nekatere bolezni obstajajo številni primeri, da se je okužba na velike razdalje celo na različne celine prenesla prek iker. Še zdaj pa ne vemo prav natančno, v kolikšni meri in kje je povzročitelj bolezni. Trgovanje in transport oplojenih iker v notranjem in mednarodnem prometu sta mogoča le, če ju spremlja zdravstveno potrjeno in sta zadovoljila zoološke sanitarne ukrepe, predvsem predpisano razkuževanje, ki temelji na ugotovitvah in izkušnjah iz preteklosti. Da bi preverili, kolikšno je v resnici tveganje za prenos bolezni prek iker, je bila pred leti opravljena obsežna evropska raziskava, v kateri so na podlagi obstoječih znanstvenih objav in primerov iz prakse želeli potrditi oziroma ovreči možnost tveganja za vertikalni prenos. Obravnavali so vse znane bolezni, za katere je iz izkušnje iz prakse splošno mnenje, da se prenašajo iz plemenk na zarod. V sestavku pa bomo povzeli ugotovitve raziskave za bolezni, s katerimi se srečujemo tudi pri nas. Od virusnih bolezni so to infektivna hematopoetska nekroza (IHN – Infectious Haematopoietic Necrosis), virusna hemoragična septikemija (VHS – Viral haemorrhagic Septicaemia) in kužna nekroza trebušne slinavke postrvi (IPN – Infectious Pancreatic Necrosis), od bakterijskih bolezni pa bakterijski nefritis (BKD – Bacterial Kidney Disease) ter sindrom zaroda šarenke (RTFS – Rainbow Trout Fry Syndrome).

Virus IHN se je po svetu razširil prav s transportom iker. Vertikalni prenos okužb iz plemenk dokazuje dejstvo, da je bil zarod okužen, čeprav so ikre razkužili

in jih valili v vodi, kjer zanesljivo ni bilo virusa. Je pa tudi veliko primerov, ko zarod okuženih plemenk ni bil okužen. To lahko pomeni, da je bilo razkuževanje učinkovito, ikre pa nato valjene v vodi, kjer ni bilo virusa. Prav IHN je bolezen, za katero ne vemo, kateri so dejavniki, ki pri latentno okuženih plemenkah izzovejo virus IHN, da se z nekaterih od njih prenaša na zarod, pri drugih pa ne. Pogosto virus IHN ugotovijo tudi v mlečku samcev in v ovarialni tekočini, okužba pa nastane po oploditvi. Vsekakor je treba poudariti, da je pri IHN mogoč pravi vertikalni prenos z oplojenimi ikrami. Za pojasnitev obstoječih vprašanj bi bile potrebne obsežne raziskave, v katerih bi s sodobnimi občutljivimi diagnostičnimi molekularnimi metodami proučili razkužene neoplojene in oplojene ikre, pridobljene iz plemenk z visoko vsebnostjo virusa. Nadalje bi bilo treba proučiti, zakaj nekatere okužene plemenke virus prenašajo, druge pa ne, ter v laboratorijskih razmerah ugotoviti, če in kako sestavine rumenjake vrečke zaroda vplivajo na preživetje virusa.

Za širjenje VHS so zgodnje študije vertikalnega prenosa, opravljene z ne-razkuženimi oplojenimi ikrami latentno okuženih plemenk, pokazale, da je virus na površini iker, vendar pa ne preživi obdobja valjenja. Tudi ni dokazov, da bi bil virus v mlečku samcev, čeprav okužba iker lahko nastane pri smukanju latentno okuženih samčkov. Tudi za potrditev možnosti vertikalnega prenosa VHS bi bilo, kot smo navedli že za IHN, treba z molekularnimi metodami potrditi virus v ikri, prav tako bi bilo treba temeljito proučiti, če je virus v mlečku oziroma spermii in kako na preživetje virusa v mlečku učinkuje zamrzovanje.

Še največ znanstveno potrjenih podatkov o vertikalnem prenosu virusnih okužb pri postrvih, pridobljenih v laboratorijskih raziskavah in v praksi, je za IPN.

Od bakterijskih bolezni pa je z znanstvenimi dokazi potrjen vertikalni prenos okužbe bakterijskega nefritisa (BKD), ki ga povzroča bakterija *Renibacterium salmoni-*

Redno spremljanje prisotnosti virusov v ovarialni tekočini je temelj za preprečitev širjenja okužb.

narum. Prve ugotovitve, da je bakterija v ikrah, segajo v osemdeseta leta prejšnjega stoletja, ko so razkužene ikre razposlali na lokacije, kjer dotlej *R. salmoninarum* zanesljivo ni bil prisoten. S številnimi neodvisnimi raziskavami so tudi potrdili, da je bakterija v ikri in ne le na njeni površini. BKD je ena najnevarnejših bakterijskih bolezni postrvi, zato raziskujejo možnost obstoja obrambnih mehanizmov v ikri in lastnost plemenk, na podlagi katerih bi lahko pridobile odpornost, ki bi jo prenašale na zarod.

Zelo verjetno se vertikalno prenaša tudi sindrom zaroda šarenke (RTFS), ki ga povzroča bakterija *Flavobacterium psychrophilum*, ki postaja čedalje bolj pereč zdravstveni problem v vzreji postrvi, zlasti še, ker (še) ne poznamo učinkovitih cepiv, bakterije pa postajajo odporne proti različnim razpoložljivim antibiotikom. Temeljito poznavanje načina širjenja okužb iz plemenk na zarod bi lahko pripomoglo k učinkovitejšemu preprečevanju okužb z izločanjem okuženih plemenk. Ko se je

okužba rib s *F. psychrophilum* nenadoma pojavila v Evropi, so le v treh letih o okužbi rib neodvisno poročali iz Nemčije, Francije, Italije in Danske. Bakterije *F. psychrophilum* so potrdili na ikrah in na pravkar izvaljenem zarodu, niso pa jih ugotovili v mlečku. Zarod jim je uspelo okužiti tudi v poskusnih razmerah; mogoče je tudi, da zaradi močne adhezijske sposobnosti (privlačnost površin dveh teles). Veliko je tudi primerov, na temelju katerih bi lahko z zanesljivostjo sklepali, da je bakterija v ikeri. Težava proučevanja tega je, da bakterije *F. psychrophilum* v primerjavi z drugimi povzročitelji še ne poznamo dovolj. Predvsem še ne vemo, kako se obnaša na bakterijskih gojiščih,

med drugim tudi nimamo vseh podatkov o možnosti njenega preživetja zunaj ribjega organizma.

Na tveganje za širjenje okužb iz plemenk na zarod vpliva tudi sposobnost preživetja posameznih povzročiteljev zunaj ribjega organizma in kako se ti odzovejo na različna razkužila.

Za preživetje virusa IHN je bistvena temperatura. Pri temperaturi 4 °C propade šele po dvajsetih tednih, več tednov preživi tudi pri 15 °C, pri 32 °C pa propade v nekaj urah. Virus, zamrznjen pri -20 °C, pa obdrži sposobnost okužbe več let. V poskusu, v katerem so ugotavljali količino virusa v možganih in ledvicah postrvi, ki so poginile zaradi IHN pred zamrznitvijo in po njej pri temperaturi -20 °C, so ugotovili, da se tudi po štirinajstih dneh zamrzovanja količina virusa ni spremenila. Pri 10 °C v trdi in mehki vodi zunaj ribjega organizma virus preživi sedem tednov, v destilirani vodi pa le dva. Na preživetje virusa vpliva tudi slanost. Preživetje virusa zavirajo tudi sediment v vodi in v vodi prisotne bakterije. Ko so virus vnesli

v izvorno vodo, je bil pri 15 °C zelo obstojen, v vodi iz reke ali ribogojnice pa je v štiriindvajsetih urah skoraj popolnoma propadel (99 %). Razkuževanje vode iz vališča z razpoložljivimi razkužili ni bilo povsem uspešno. Metode razkuževanja, kot na primer ozonacija, uporaba UV-svetilk in razkuževanje z jodom so bile učinkovite le v laboratorijskih razmerah. Za proučevanje tveganja je zato nujno posnemati razmere, ki so v ribogojnici, saj v laboratoriju pridobljeni rezultati niso vedno uporabni tudi v praksi. Na učinkovito preprečevanje IHN se torej lahko zanesemo le, če plemenke, iker in mleček izvirajo iz ribogojnic, kjer ni virusa.

Virus VHS spada v isto družino kot virus IHN, zato ima prav tako raje nizke temperature. V vodovodni vodi pri 10 °C preživi 49 dni, v blatu pri 4 °C deset dni, več mesecev preživi pri 4 °C, približno štiri tedne pri 20 °C, pri temperaturi 35 °C pa propade že v nekaj urah. Podobno kot virus IHN tudi virus VHS več let preživi pri -20 °C. Na preživetja virusa ne vpliva slanost kot pri IHN, pač pa preživetje prav tako skrajšujejo bakterije v vodi. Za razliko od IHN je pri VHS razkuževanje iker učinkovito, saj jod v odmerku 100 ppm, ki se na splošno uporablja za razkuževanje iker, virus VHS uniči v čisti in umazani vodi v štirih minutah, pri polovičnem odmerku joda pa v tridesetih.

Veliko je podatkov o preživetju virusa, ki povzroča IPN. Njegovo preživetje precej podaljša slanost vode, zavirajo pa ga bakterije v vodi. Virus ostane kužen deset dni pri 4 °C in pet dni pri 15 °C. Infektivnost (možnost okužbe) virusa v vodi iz vališča pri temperaturi 4 °C se je za 99 % zmanjšala šele po dvanajstih tednih, pri enaki temperaturi v filtrirani morski vodi pa je virus ostal infektiven še pol leta. Virus IPN je najmanj obstojen v sladki vodi. Pri 20 °C v 99 % propade v devetih dneh, pri 15 °C pa v sedemnajstih. Kot pri virusih IHN in VHS preživetje virusa IPN zmanjšuje bakterijska obremenitev vode. V poskusu je virus pri 10 °C v vodovodni vodi preživel 231 dni, v vodi iz reke pa je pri enaki temperaturi propadel v enaindvajsetih dneh, kar velja pripisati prisotnosti bakterij v rečni vodi. V praksi pa v blatu iz ribnika virus razmeroma počasi izgublja infektivnost in je tako dolgo vir okužbe. Veliko je bilo raziskav, kako se virus IPN odzove na različna razpoložljiva razkužila. Med drugim je bilo ugotovljeno, da jod niti v polovico višjih odmerkih, kot se po navadi uporablja v praksi, ni bil učinkovit.

Bakterija *Renibacterium salmoninarum* (BKD) je v primerjavi z omenjenimi virusi zunaj ribjega organizma precej manj obstojna. V zelo zgodnjih raziskavah so ugotovili, da bakterija v izvorni vodi izgubi kužnost v štirih dneh, v morski v štirinajstih, v sterilni pa preživi 28 dni.

V novejših raziskavah pa je bilo ugotovljeno, da v majhnem odstotku bakterije zunaj ribjega organizma, kar je odvisno od drugih zunanjih razmer, preživijo več tednov. Za temeljito oceno tveganja bo treba razmere še proučiti. Prav tako še ne poznamo dovolj učinka razkužil na *R. salmoninarum* in bi bilo nujno preskusiti nove načine, ki ne le da bi morali uničiti bakterije, pač pa tudi ne bi smeli imeti škodljivih vplivov na iker ter uspešnost njihovega valjenja.

Z raziskavami preživetja bakterije *Flavobacterium psychrophilum* (RTFS) zunaj ribjega organizma so začeli šele pred nedavnim. Doslej so ugotovili, da bakterije ne preživijo dolgo v destilirani vodi, en mesec ostanejo žive na površini iker in 10 do 30 dni v izvorni vodi. Zelo malo je podatkov in izkušenj o učinkih razkužil.

Zaključki raziskave, ki je bila po vsej verjetnosti opravljena, da bi morda z morebitni novimi podatki in ugotovitvami lahko spremenili oziroma omilili ukrepe za obvladovanje tveganja za širjenje bolezni v trgovini in transportu z ikrami, niso prinesli zelenih rezultatov. Za širjenje okužb IHN, VHS, IPN, BKD in RTFS iz plemenk na zarod imamo sicer veliko podatkov, pravi vertikalni prenos prek okuženih iker pa je dokazan za IPN in BKD ter deloma za IHN, ni pa povsem izključen tudi za VHS in RTFS. Razmeroma dolgotrajno preživetje vseh obravnavanih povzročiteljev zunaj organizma ter vprašljiva učinkovitost razpoložljivih razkužil kažeta, da je za preprečevanje širjenja okužb torej še naprej edini učinkovit način preprečevanja okužb valjenje iker iz neokuženih plemenk, ki izhajajo iz ribogojnic, kjer ni bolezni in dosledno izvajanje vseh drugih splošno uveljavljenih ukrepov za preprečevanje bolezni v ribogojstvu.

Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.
Inštitut za zdravstveno varstvo in
gojitev divjih živali, rib in čebel,
Veterinarska fakulteta Univerze
v Ljubljani
vlasta.jenic@vf.uni-lj.si

Literatura

Fish Egg Trade, Work package 1 report: Hazard identification for vertical transfer of fish disease agents.

Fish Egg Trade, Work package 3 report: Pathogen survival outside the host, and susceptibility to disinfection.

Peeler, E. J., Thrush, M. A. (2006). A farm-level risk model for vertical fish disease transmission. Proceedings of the 11th International Symposium on Veterinary Epidemiology and Economics. www.sciquest.org.nz.

Taylor, W. P. (2004). Detection of *Flavobacterium psychrophilum* in Eggs and Sexual Fluids of Pacific Salmonids by Polymerase Chain Reaction Assay: Implications for Vertical Transmission of Bacterial Coldwater Disease. *Journal of Aquatic Animal Health*, 16:104-108.

Tretji posvet ribogojcev o boleznih in zdravstvenem stanju salmonidov na porečju Savinje

V skladu z dogovorom na drugem Posvetu ribogojcev¹, ki se na porečju Savinje ukvarjajo s salmonidnim ribogojstvom oziroma gojijo salmonidne vrste rib za vlaganje v odprte vode, ki je o boleznih in zdravstvenem stanju salmonidov potekal novembra 2014 v prostorih ribiškega doma RD Šempeter, da se najkasneje čez eno leto ponovno srečamo, je ZRD Celje letošnji posvet organizirala v prostorih ribiškega doma RD Mozirje. Tudi letos je bil odziv odličen, saj se je vabilu poleg predstavnic Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (UVHVVR) ter Nacionalnega veterinarskega inštituta (NVI) Veterinarske fakultete iz Ljubljane odzvalo kar enajst predstavnikov ribogojcev (osem podjetnikov in tri RD).

Tokratni cilj posveta je bil predvsem ugotoviti, v kolikšni meri je udeležencem uspelo uresničiti lanski dogovor, ki je bil usmerjen v tri smeri reševanja problematike:

- VHS/IHN² pozitivne ribogojnice, ki so imele tak status že iz poznih devetdesetih let, pa dejansko niso imele težav z boleznijo, naj bi po krajšem programu vzorčenja poskušale spremeniti svoj status iz *okužena* v status *neznan*³,

- ribogojnici, ki sta dejansko okuženi, naj bi najprej sprejeli ukrepe za sanacijo bolezni,

- ribogojnice, ki že imajo status *neznan* in druge objektivne pogoje, pa naj bi v sodelovanju z NVI pripravile vse potrebno za izvedbo programa za pridobitev statusa *boleznij prosta ribogojnica*.

Za uvod smo prosili go. Tino Arič, dr. vet. med., iz UVHVVR, naj nas seznani z morebitnimi spremembami predpisov, ki urejajo zdravstveno varstvo rib. Povedala nam je, da je bil za izvajanje direktive sprejet nov diagnostični priročnik⁴, ki sicer že velja, uporabljati pa se bo začel 1. aprila 2016. Bistvena razlika od dosedanje prakse je v dolžini trajanja programa vzorčenja in diagnostike, ki bo v prihodnje namesto dve leti trajal štiri leta. To praktično pomeni, ob sicer nekoliko zmanjšanem številu rib v vzorcih, povečane stroške pridobivanja višjega zdravstvenega statusa. Vse popolne vloge, ki bodo na UV-

¹ Več o njem je zapisano v glasilu Ribič, št. 12 / 2014, pod naslovom Nujna je sanacija obstoječega stanja.

² Virusna hemoragična septikemija / infekcijska hematopoetska nekroza

³ Termin »neznan« ni najustreznejši in je dobeseden prevod iz direktive EU. V Sloveniji se namreč izvaja zdravstveni nadzor glede VHS in IHN v vseh registriranih ribogojnicah postrvi, tako da gre dejansko za ribogojnice, v katerih ni nobene od omenjenih virusov, objekt pa nima statusa boleznij prost.

⁴ Izvedbeni sklep komisije o določitvi pravil za uporabo Direktive 2006/88/ES v povezavi z zahtevami za metode nadzora in diagnostične metode z dne 11. 9. 2015 C(2015) 6188 final

Ribogojnica RD Ljubno

HVVR posredovane pred navedenim rokom, bodo obravnavane po starih predpisih.

V nadaljevanju nam je ga. mag. Marija Seničar, dr. vet. med., z NVI Veterinarske fakultete v Ljubljani predstavila aktivnosti v ribogojnicah v zadnjem letu in spremembe pri pridobivanju statusov. Kar štiri ribogojni obrati, ki so imeli iz poznih devetdesetih let status *IHN pozitiven*, so na podlagi opravljenih vzorčenj in z negativnimi rezultati dokazali, da ne sodijo v status *okužen*, zato so bili s seznama izbrisani in tako iz pete skupine prešli v tretjo s statusom *neznan*, ki jim omogoča pridobivanje višjega statusa. Dve ribogojnici, ki sta bili IHN pozitivni in dejansko okuženi, naj bi pripravili in začeli izvajati program sanacije. Ena izmed njiju ga že dejansko izvaja, druga bo z njim začela takoj, ko ji bo uspelo izprazniti zalogo. Izmed ribogojnic, ki so imele oziroma še imajo status *neznan*, sta zanimanje za pridobitev statusa *VHS/IHN prost* (I. skupina) pokazali le dve in na UVHVVR posredovali tudi vloge za pridobitev tega statusa, ki pa še vedno nista popolni. Če povzamem, je na porečju Savinje trenutno naslednje stanje:

- nobena ribogojnica nima statusa *VHS/IHN prost* (I. skupina),

- dve ribogojnici sta oddali nepopolni vloge za pridobitev statusa *VHS/IHN prost* (II. skupina),

- deset ribogojnic ima status *neznan* (III. skupina),

- ena ribogojnica je v sanaciji (IV. skupina) in

- ena je še vedno *IHN pozitivna* (V. skupina).

V razpravi, ki je sledila predstavitvi, smo udeleženci ugotavljali, da so bile zaveze iz prejšnjega leta v veliki meri uresničene. Od predstavnic UVHVVR smo izvedeli, kakšna naj bi bila popolna vloga za pripravo vloge in programa vzorčenja ter diagnostike za doseganje statusa *VHS/IHN prost* in se seznanili s postopkom verifikacije programa s strani Evropske komisije. Ugotovili smo, da od petih zainteresiranih ribogojnic za pridobivanje tega statusa trenutno izpolnjujejo pogoje le štiri. Predstavnica NVI je predstavila

tudi možnost oblikovanja ene ali več manjših con, kjer bi bile boleznij proste ribogojnice skupaj s pritoki oziroma delom Savinje. To bi bil lahko izziv predvsem za RD, ki občasno jemljejo svoj plemenski material tudi iz odprtih vod, saj je sicer treba za te ribe zagotoviti karanteno, kar je velikokrat povezano z večjimi stroški, kot so povezani s pridobivanjem statusa *boleznij prost*. V razpravi smo ugotovili, da je con mogoče oblikovati na Dreti in Savinji gorvodno od Ljubnega. Kako je treba oblikovati vlogo, ko gre za skupni interes RD in podjetnika, nam bo predstavnica UVHVVR sporočila naknadno.

V razpravi smo dobili zagotovilo, da bo sanirana tudi zadnja, IHN pozitivna ribogojnica.

Predstavnice naštetih uradnih institucij so kot izredno pozitivno ocenile dejstvo, da se ribogojci in ribiči sploh srečujemo in dejanski napredek na področju zdravstvenega varstva rib, predstavnik ribogojcev pa se jim je zahvalil za njihovo vzpodbujanje. Vsi udeleženci so se strinjali, da bomo stanje ponovno preverili čez eno leto; takrat se bomo sestali na Ljubnem ob Savinji. Dejstvo namreč je, da bo leto 2018 prelomno, saj gojitev postrvi in poribljavanje z njimi ne bosta več mogoča iz ribogojnic, ki ne bodo pridobile statusa proste bolezni.

Peter Solar,
predsednik ZRD Celje

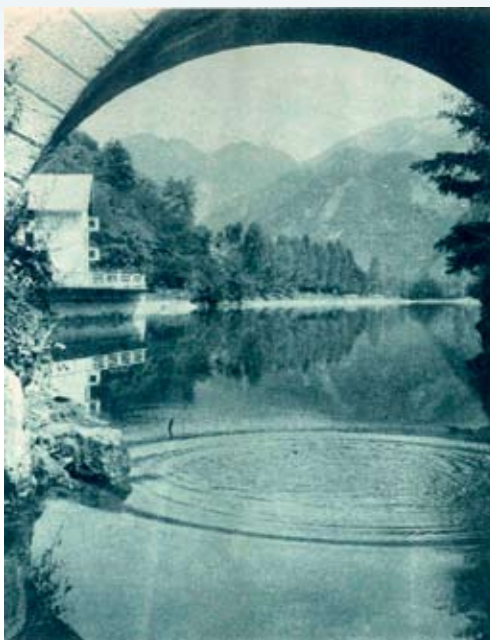
Ivan Franke

in njegova prizadevanja za boljše razmere v ribištvu na Goriškem

Skromni poskusi za pomnožitev ribjega bogastva v goriških vodah, o katerih smo poročali v prejšnjih prispevkih, niso prinesli vidnejših uspehov. Deželne oblasti v Gorici so ribiški dejavnosti več pozornosti namenile šele ob sprejemu ribiškega zakona.

V goriškem deželnem zboru so poslanci deželni Zakon, veljaven za pokneženo grofijo Goriško in Gradiško, zadevajoč ribjo lov v suhozemeljskih vodah, katerega osnutek je pripravilo kmetijsko ministrstvo na Dunaju in je bil zato skoraj identičen kranjskemu zakonu, sprejeli 19. maja 1893. Državne oblasti so ga potrdile 17. septembra 1894. Ker pa še ni bilo pripravljenih izvršilnih predpisov, ki jih je morala pripraviti dežela sama, zakona niso objavili v deželnem uradnem listu. Izvedbeni predpisi so bili nared za razpravo v deželnem zboru šele jeseni 1896. Sprejetju izvedbenih aktov je sledila razdelitev voda na ribarske (ribiške) revirje. V ta namen so deželne oblasti pripravile posvetovanje in nanj povabile priznanega ribiškega strokovnjaka profesorja Ivana Franketa. Po poročilu sodeč je profesor Franke tudi pripravil gradivo, ki je bilo podlaga za izdelavo izvedbenih aktov h goriškemu zakonu. Ob tej priložnosti so deželne oblasti zaprosile Franketa za izvedbo večdnevnega tečaja za ribiče, saj je Franke pred tem uspešno organiziral že več tečajev v vališču na Studencu pri Ljubljani.

Tečaj je potekal v Tolminu od 17. do 21. avgusta 1896, udeležilo pa se ga je petnajst slušateljcev: štirje iz Tolmina, eden iz Mosta na Soči, dva iz Bače, trije iz Kanala na Soči, eden iz Avč, dva iz Cerknega, eden iz Žage ter eden iz Prapetnega. Poleg navedenih so se trije udeleževali samo predavanj. Vsem udeležencem je stroške tečaja plačal goriški deželni odbor. Tečaj je zajemal teoretični in praktični del. Vsebinska teoretičnega dela ni znana, kot pa je zapisal Franke, je potekal povsem v skladu s potrjenim programom. Kot je omenil, je tečajnike poučil o ribjih vrstah in soških vodah, posebno pozornost namenil jegulji in rakom, nekaj časa pa namenil tudi novi ribiški zakonodaji. Kot dober učitelj je Franke prinesel s seboj tudi preparate rib v alkoholu, ki jih je po končanem tečaju pustil v tolminskem občinskem uradu z namenom,

Sveta Lucija ob Soči (Most na Soči), motiv s stare razglednice. Iz zbirke razglednic ribiškega oddelka Tehniškega muzeja Slovenije.

da bi lahko tudi domači ribiči, ki se niso udeležili tečaja, spoznali nekatere od ribjih vrst. Praktični del tečaja je potekal ob jutrih pred začetkom predavanj ter po končanih predavanjih v popoldanskih urah. S praktičnim delom so začeli že dan pred uradnim začetkom tečaja, to je 16. avgusta v popoldanskih urah. Vsak dan so obiskali katero od okoliških voda: Sočo, Tolminko in Idrijo. Ob vodi so se tečajniki pod Franketovim vodstvom preizkusili v različnih tehnikah ribolova, ob tej priložnosti pa spoznali tudi različne vabe (menek, ribico, vrtečo se ribico) in tehniko ribolova z umetno muho. Vse to je bilo za večino prisotnih ribičev velika novost, saj je bil le eden izmed njih več ribolova s trnkom, drugi so se posluževali mrež, vrš, sakov in podobnih ribolovnih naprav. Da bi se seznanili, katere ribe naseljujejo Sočo in v kolikšnem številu, so tečajniki lovili tudi z dvanajst metrov dolgo in meter visoko mrežo. Ulov rib tako s palico in trnkom pa tudi z mrežo je bil skromen ter je potrdil navedbe domačinov in

oblasti o opustošenih vodah. Franke je v navedenih dneh v Soči ujel vsega petnajst postrvi in dva lipana ter v Idriji dve srednje veliki postrvi in velikega, 1,7 kg težkega klena. Z mrežo, ki so jo vlekli navzdol po Soči, so v času od sončnega vzhoda do 11. ure zajeli enajst majhnih postrvi in štiri srednje velike ter še štiri večje lipane. Ujete ribe so tehtale bore tri kilograme.

Kaj so se tečajniki naučili? Slab ulov je bil po Franketu dokaz o številnih nepravilnostih, nezanimanju odgovornih in slabem nadzoru voda. Ribiči so praviloma lovili z mrežami, saki in podobnimi pripravami, odprtine mrež pa so bile po navadi premajhne. Tako so polovili tudi ribe izpod predpisane najmanjše mere, tudi predpisanih varstvenih dob niso upoštevali. Nihče ni preganjal tako imenovanih ribjih sovražnikov, predvsem vider. V vodah naj bi ribe (postrvi in lipane) uničevali kleni, pa tudi stare, več kot meter velike postrvi. Med ribiči za klene ni bilo zanimanja, kako ujeti ribo velikanko, pa niso imeli dovolj znanja. Na praktičnem delu tečaja je Franke tako povezal vzroke s posledicami, za zaključek pa jih še poučil o pravilnem in strokovnem delu ter ravnanju v ribištvu. Šele ko bi se izboljšale razmere v ribištvu, bi veljalo razmišljati tudi o umetni vzreji rib.

Dr. Romana Erhatič Širnik

Viri:

Anon. 1897. Deželni odbor poroča deželnemu zboru pokneženo grofije Goriške in Gradiške o svojem delovanju od zadnjega zborovanja do konca decembra 1896. Pertrattazioni della Dieta principesca di Gorizia e Gradisca, str. 7

Franke, I., 1897. Poročilo o poučnem tečaju za ribiče, ki ga je priredil podpisani v Tolminu v dobi od 17. do 21. avgusta 1896. Pertrattazioni della Dieta principesca di Gorizia e Gradisca, priloga 7

Zakon, veljaven za pokneženo grofijo Goriško in Gradiško, zadevajoč ribjo lov v suhozemeljskih vodah. Dež. zak. XII-16/1897

Dan za praznovanje

Taki dnevi so za mozirske ribiče in vse tiste, ki delujejo v tej družini tudi iz okoliških krajev, sicer zelo redki, saj veljajo za zelo delavne in jim nikoli ni težko poprijeti za delo, če je taka potreba. A okrogel jubilej je izjema. Takrat pustijo vse druge obveznosti in delo in pridejo na jubilejno srečanje. Tokrat so se zbrali pri Vidu pri Mozirju in nazdravili vsem tistim, ki so se še posebno izkazali in si prislužili priznanja, pa novemu staremu vodstvu družine in drug drugemu, da bi se družili ob ribičiji še dolga leta. Od enajstih članov upravnega odbora so zamenjali le tri, tudi predsednik Milan Kojc bo, podobno kot prejšnja dva mandata, predsedoval družini še do leta 2020.

O kroglih šest desetletij delovanja ni majhna stvar, zlasti za družino, kjer članstvo v zadnjih letih postaja vse številčnejše. Zdaj mozirska ribiška družina šteje okrog dvesto članov, pa tudi delež mladih ribičev je vse večji. V zadnjem desetletju se število vseskozi počasi, a zanesljivo veča, ugotavlja predsednik Milan Kojc. »Naša RD je bolj kot ne muharska. Vendar imamo tudi ribnik in naši ribiči imajo možnost vseh načinov ribolova,« je povedal novi-stari predsednik in dodal: »Imamo veliko srečo, ker je naš gospodar mlad človek in odkar je tako, za nobeno akcijo ni težav, vedno je dovolj krepkih, močnih rok, ki jim ni težko poprijeti za delo. Sam pridem zraven samo zato, ker jih je res veselje gledati, kako so zagnani in pri delu kar tekmujejo, kdo bo naredil več.« Zadovoljen se je nasmejal in pristavil, da je mladim treba dati proste roke in jih znati opaziti, pa z njimi ni nobenih težav. Z njim sva najprej skušala izmenjati nekaj glavnih informacij, pa je zavoljo vnovične izvolitve vse članstvo, ki je bilo na slavlju in poprej na volilni skupščini, skušalo svojemu predsedniku čestitati, zato je izmenjava informacij potekala počasneje in po delih.

Zdajšnji predsednik ima za seboj že dva mandata, tokrat je bil izvoljen le z enim glasom proti, pa še to ne proti njemu osebno, ampak proti listi, ki jo je predlagal. Torej ima res podporo med članstvom, izjemen ugled in je velika avtoriteta. Vse to si človek lahko pridobi le s trdim delom in zgledom. Je dolgoletni ribič, z uradnim stažem od leta 1963. Razen tega, da je v zadnjih letih predsednik, je bil poprej še tekmovalac in član tekmovalne komisije. Ribič je bil že njegov oče in je razumljivo, da je stopal po njegovih stopinjah.

Slavje je bilo prigrichno, iskreno in toplo, prijateljsko. V kratkem kulturnem programu so s pevsko točko nastopili učenci mozirske osnovne šole, svoje pa sta povedala še prvi mož RZS, dr. Miroslav Žaberl, in Peter Solar, ki vodi ZRD Celje.

Jubilejno listino si je z več kot štiridesetletnim poštenim in trdim delom v RD Mozirje prislužil Janez Brinovec. »Najprej sem bil seveda 'raubšič', ko pa

Dobitniki priznanj RZS

so me imeli zadosti, sem pa postal ribič z izkaznico. Pokojni predsednik Pogelšek je rekel: 'Zdaj pa je čas, da greš k ribičem'. In sem šel in delal, kar so mi rekli. Vseskozi sem sodeloval na delovnih akcijah, vrsto let sem sodeloval tudi pri vseh ključnih odločitvah,« je povedal. Ugotavlja pa, da se je v štirih desetletjih vse spremenilo. »V letih, ko sem pristopil k RD, smo vodo iz Savinje doma celo zimo in pomlad pili. Z vedrom smo šli k reki in vodo zajeli; v vedru je bila potem zajemalka in vsak si je postregel. To je danes nepredstavljivo. Da smo v reki preživeli vsa poletja, pa se razume samo po sebi. Danes otroci seveda komaj vedo, da je kje kakšna voda ... Vendarle si pa le štejem v dobro, ker sem pripomogel, da imamo Savinjo kolikor toliko ocvavano in smo nanjo lahko

ponosni. Sicer pa sem tudi čuvaj in me imajo za poštenega ribiča. Kdaj je treba pogledati tudi stran, vedno pa gotovo ne. Ugotavljam, da ribiči preveč lovijo. Večkrat bi se naši člani lahko sprehajali ob vodi in ribo opazovali,« je še pristavil. Raj za muharje je bil od Mozirja proti Letušu; odkar so kormorani, je od raja ostalo bore malo.

Žalosti pa ga, ker je Savinja postala kanal, po katerem vedno hitreje steče voda in ko hudournik naraste, voda drvi proti izlivu. Ker je vse pozidano, je o različnih območjih, ki bi bila prepotrebna, težko razmišljati. »Savinja nima več pravega prostora, da bi se razlila, kadar naraste. Tudi zadrževalnikov, ki so nekdanj bili, danes žal ni več. Jezove, ki pa jih naredijo, voda odnese,« se je hudoval.

RD Mozirje je bila ustanovljena 9. oktobra 1955, prvi predsednik je bil Boro Blagojevič. Pred zdajšnjim predsednikom, ki je društvo prevzel pred desetimi leti, je društvo vodil Alojza Hanžekovič. Tokrat je priznanja RZS dobilo šestnajst članov. Jubilejno listino si je z več kot 40-letnim članstvom prislužil Janez Brinovec; red za ribiške zasluge III so dobili:

Jernej Bastl, Pavel Bitenc, Janez Bizjak, Janko Čeperlin, Srečko Fale, Sebastjan Klemenšek, Tilen Kojc, Viktor Mlakar, Valentin Robnik in Janko Siter; dobitniki reda za ribiške zasluge II. stopnje so bili: Primož Brinovec, Miran Matjaž in Andrej Pavlin, dobitniki reda za ribiške zasluge I. stopnje pa Oskar Plavčak in Jože Spende.

Predsednik RD Mozirje Milan Kojc (levo) s priznanjem za okroglih šest desetletij družine in dr. Miroslav Žaberl, predsednik RZS

Bojan Lukše, vodja čuvajske službe RD Mozirje.

Franc Bastl, najstarejši ribič, član RD Mozirje.

Za največ zla je res kriv prav človek, je v nagovoru slavljenec povedal tudi predsednik RZS dr. Žaberl. In človek je veliko hujše zlo, kot so kormoran ter siva in bela čaplja skupaj. Najti bi bilo treba kompromis in dogovor z Društvom za opazovanje ptic. »Nas ribičev je okrog dvanajst tisoč v Sloveniji, pa se nas vendarle ne sliši dovolj in žalostno je, da smo vedno bolj priletni, saj je povprečna starost več kot petdeset let,« je še razmišljal predsednik.

Vodja čuvajske službe Bojan Lukše je ribič od glave do pete, od sedmega leta starosti. O svoji funkciji v RD in težavah, ki jo spremljajo, je povedal: »Zlasti takrat, ko ribe vlagamo, je prekrškarjev, krivolovcev več. Rigoroznih prijemov ni, če pa koga

dobimo pri prekršku, so seveda sankcije. Letos smo imeli s celjskimi policisti skupne akcije; bili so policisti z vodniki psov, hodili smo po porečju Savinje in Drete. Prekrškarje preganjamo, kolikor se največ da. Vedno več je turistov, pravzaprav motoristov in ko gre za resne kršitve, ukrepamo. Tedensko sta dežurna po dva čuvaja, v naši službi nas je osem in po dva prideta enkrat na mesec na vrsto. Ker pa imamo vsi službe, je to precej težavno. Čuvajsko službo smo zelo pomladili, kar je dobro in slabo, težava utegne biti med tednom in dopoldne. Običajno pokličejo mene, potem pa se razporedimo. Dogodkov je od deset do dvajset na leto, njihovo število pa se v zadnjih letih zmanjšuje in opozorila kar zaležejo, seveda bolj kot kazni.«

Franc Bastl je član družine že dobrih štiriinpetdeset let in je najstarejši po stažu in tudi po letih, saj jih šteje že 83. Z ribičijo se je resneje začel ukvarjati, ko je imel že dobre tri križe. Dejal je, da se je v zadnjih petdesetih letih vse zelo spremenilo. Tisto, kar vidi v vodi, pa ga prej žalosti kot veseli.

Nad usodo družine ni zaskrbljen, gospodar te družine je njegov vnuk, ki ga je vzgojil sam. No, zdaj ima na skrbi že pravnuka.

Ja, takšni družini, kot je mozirska, s precejšnjim deležem mladih, se za prihodnost res ni treba bati. Naj je slišati še tako obrabljeno, a še vedno velja, da na mladih svet stoji...

Boža Herek

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

2015	☾	●	☽	○																												
DECEMBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
SALMONIDI	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
2016	☾	●	☽	○																												
JANUAR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
SALMONIDI	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
2016	☾	●	☽	○																												
FEBRUAR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28				
SALMONIDI	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER ULOV ○ SREDNI ULOV ○ SLAB ULOV CIPRINIDI ▲ DOBER ULOV ▲ SREDNI ULOV △ SLAB ULOV

KRAPOLOV V LAHOVČAH

Bojli ali koruza?

Na domačih revirjih, kjer prevladujejo manjši in srednje veliki krapji, ki so povečini vloženi, je za nas navedeno vprašanje zelo aktualno. Naj pri njihovem ribolovu uporabimo boljše ali koruzo? Na navidezno preprosto vprašanje ni enostavnega odgovora. Morda bodo predstavniki mlajše generacije ribičev pogosteje izbrali boljše, tisti starejši pa koruzo. Mi, čeravno še mladi, smo vsaj glede tega izjeme. Menimo, da je prav uživaško loviti na sladka zlata zrna in opazovati plovec (ali poslušati piskač), ko se odzove na napad požrešnih mesnatih ustnic. Toda vprašanje nam vedno odzvanja v glavi, ne glede na to, s katero od dveh vab lovimo. Da bi razblinili dvome, smo se odpeljali v Lahovče na Gorenjsko. Vas zanima naš zaključek?

Rezultate letošnjega uživanja na Gorenjskem (in nadaljevanje večne dileme) opisujemo v nadaljevanju.

Razmeroma toplo indijansko poletje je pomagalo, da smo se na krape odpravili še v mesecu, ko ribiči v nekaterih revirjih že lovijo sulce. Elegantnih luskinarjev in zrcalarjev smo se lotili z opremo za talni ribolov in boljji ter z *match* palicami. S slednjimi smo, jasno, lovili na koruzo. V obdobju stabilnega vremena in na vodi, ki je ne poznamo (doslej v Lahovčah nismo lovili), smo želeli na istem ribolovnem mestu sočasno preizkusiti obe vabi.

Pogosta težava ribičev je, da se na ribolov zapodijo s tako veliko željo po ulovu, da na koncu uničijo vse po vrsti, menjajo vabe, ribolovna mesta in zavozijo lep dan ob vodi. Tudi z vabami je podobno. Tam, kjer to ne bi bilo potrebno, komplicirajo z oblikami, vonji in okusi. Na drugi strani imamo kruh, sir in koruzo, ki so odlične in enostavne vabe. Na žalost ne gre vedno tako zlahka. Kako se torej odločiti, katero vabo uporabiti pri ribolovu vložnih krapov? Predlagamo, da sledite filozofiji »manj je več«!

Glavni podatki o revirju

Z manjšim ribnikom v Lahovčah upravljajo člani RD Bistrica Domžale. Ker imajo v njihovi RD zelo velik ribiški okoliš, ki obsega še osemnajst drugih ribnikov in Kamniško Bistrico od izvira do izliva v Savo z vsemi pritoki, so razdeljeni v pododbore. Kar štirje so in z ribnikom v Lahovčah skrbijo v pododboru Pšata.

Dober hektar velik in umetno zgrajen ribnik leži v bližini naselja Lahovče; od tod izhaja tudi njegovo ime. Na zemljevidu ga boste hitro našli, saj leži le dobra dva kilometra vzhodno od letališča Jožeta Pučnika.

Ribnik v Lahovčah je umetnega nastanka. V njem živijo krapji, linji, amurji, somi in rdečeperke. Ob ribniku je precej zanimivih ribolovnih mest, na svoj račun pa bodo prišli ljubitelji klasičnega krapolova z obtežilnikom in beličarji.

Voda je globoka od enega do dveh metrov in pol (globina se večja proti iztoku). Dno je večinoma monotono, čisto in brez podvodnih ovir, a precej zamuljeno. Lovite lahko praktično povsod, le na njegovem severnem delu so ribiči oblikovali otok, kamor pristop ni mogoč. Ribnik napaja bližnji potok, ki zagotavlja bistro vodo in dovolj kisika skozi večino leta.

Za ribolov v Lahovčah obstajajo štiri ribolovne dovolilnice: za krapovce, plenilke (soma), nočni ribolov in tudi možnost nakupa vikend paketa. Nas je zanimala prva možnost. Glede na podatke iz ribolovne dovolilnice v ribniku živijo krapji, linji in ameriški somiči. Stanje na terenu je pokazalo tudi prisotnost amurjev in rdečeperk.

Ribolov je dovoljen le z eno ribiško palico. Med obvezno opremo, ki jo mora imeti ribič s seboj, so tudi pribor za odpenjanje (klešče), merilo, tehtnica, svinčnik, podmetalka in velika vreča za smeti. Dovoljeno je beličarjenje ali talni ribolov, in sicer od zore do mraka. Dovoljene so vabe rastlinskega in živalskega izvora, dnevni uplen pa je največ pet krapovcev ali dva krapa ali do pet kilogramov ribjega drobiža. Ameriški somič nima varstvene dobe in najmanjše lovne mere, kar je nekaj vsakdanjega za invazivne tujerodne ribe. Za linja veljata najmanjša lovna mera 30 cm in varstvena doba med 1. majem in 30. junijem. V Lahovčah za krapa, ki nas je od vseh ribjih vrst najbolj zanimal, ni varstvene dobe in najmanjše lovne mere.

Informacije o ribolovu na ribniku Lahovče so na voljo na njihovi prenovljeni spletni strani www.rd-bistrica-domzale.si. Dnevna ribolovna dovolilnica stane zmernih 15 evrov. Na voljo je v Gostilni Ambrož in Gostišču Češnar; oba lokala sta v Cerkljah na Gorenjskem. Dovolilnico lahko kupite tudi prek spleta na www.ribiskekarte.si/rd-bistrica-domzale/nakup/451.

Ribolov

Rdeča nit ribolova v Lahovčah je bilo soočenje tehnike ribolova na dnu z boljji in *match* tehnike s koruzo. Ribolovna načina ne bi mogla biti bolj različna. Pri prvem lovimo

uporabili palice Leona Hoogendijka in podjetja Fox. Želeli smo si vsaj nekaj akcije, da bi preizkusili tudi nova kolesca za dolge mete (*angl.* longcast) z odklepom kolesca (*angl.* baitrunnerjem), čeprav jih za ribolov na manjšem ribniku ne bi potrebovali.

Za tekmeča tehniki ribolova na dnu smo izbrali *match* opremo. Na voljo smo imeli dve Daiwini palici Tournament Pro Match in Tournament Multi Match. Obe sta precej dobri palici iz višjega srednjega cenovnega razreda, primerni pa sta za ribolov s plovcem in za ribolov s krmilnikom (*angl.* feeder). Od kolesc smo izbrali Team Daiwa X Match, ki teče zelo lepo, le ročico ima enojno. Vsem, ki

odločili za nočni ribolov somov. Izbrali smo si ribolovno mesto v bližini brunarice, ki pa je bilo že zasedeno. Počakali smo, da bi se ribiči zbudili in odpravili domov. Vmes smo pripravili opremo, vabe in druge ribiške drobnarije. Ko nam je končno uspelo, da smo se osamosvojili na ribolovnem mestu, smo postavili palice in vabe na položaje. Bojlija na Hoogendijkovi in Foxovi palici sta poletela k nasprotnemu bregu na krmišče. Zaradi debele plasti mulja, ki leži na dnu ribnika, smo uporabili lebdeče vabe (*angl.* pop up), ki smo jih pritrdili na navezo za ribolov na zamuljenem ali poraslem dnu (*angl.* Chod Rig). Več o navezi lahko preberete v Ribiču, 7-8/2015.

V Lahovčah sta se izkazali *match* tehnika in sladka koruza. Krape, čeravno majhne, je bilo utrujati pravi užitek.

z razmeroma robustnim priborom, ribolovno mesto pa predhodno nakrmimo. *Match* tehnika je finejša, ribolovnega mesta navadno predhodno ne nakrmimo. Na dnu najpogosteje lovimo z boljji, za *match* tehniko pa prihranimo kruh, deževnike, kostne črve in koruzo.

Nekaj dni pred veselim dogodkom smo ribolovno mesto ob otoku pridno, a zmerno nakrmili s prijetno dišečimi prevlečenimi boljji, velikosti 16 mm, z okusom rakov (*angl.* Monster Crab). Zraven smo v vodo zmetali še nekaj večjih sadnih boljlijev, upajoč, da jih ne bi takoj požrli agresivni ameriški somiči.

Pripravili smo ribiške palice in drugo opremo. Za ribolov na dnu smo

Jesenski krapolov v Lahovčah je postregel z majhnimi krapji, ki so tehtali slaba dva kilograma. Za daljšo »kampanjo« nam je žal zmanjkalo časa ...

Beličarju bodo dan popestrile številne rdečeperke, ki so v izjemno dobri kondiciji. Večinoma merijo od 15 do 20 centimetrov, v ribniku pa živijo tudi večji primerki.

ste navajeni na dvojno, to sploh ne bo všeč.

Pred odhodom smo zmešali še manjšo količino sipkega krmila in pripravili dve konzervi zrn sladke koruze. Navadno jih nakupimo pri »najboljšem sosedu«, saj so najbolj čvrste, sladke in prijetnega vonja.

Jutro ribolovnega dne ni postreglo s presenečenji. Že ob pol šestih zjutraj smo se pripeljali na parkirišče pred ribnik in ugotovili, da nismo sami. Ob ribniku je v avtomobilih spala skupina domačih ribičev, ki so se

Še en manjši luskinar iz Lahovč. Prijemali so na zrna sladke koruze, le eden se je »pustil pretentati« na bojni z okusom raka (*angl.* Monster Crab).

Match palici smo razporedili tako, da smo s prvo lovili nekje na sredini ribnika, z drugo pa v neposredni bližini lokvanjev, ki se razraščajo na začetku ribnika tik pred brunarico. Lovili smo z vitkimi plovci Cralusso, na trnke pa smo namestili po eno ali dve zrna sladke koruze. Na prvi palici smo položaj vabe nastavili nekje blizu dna, pri drugi pa ne, saj smo računali, da se bodo krapji v zavetju lokvanjev dvignili in krožili tudi v višjih vodnih plasteh. Taktika nas si pustila na cedilu.

Na prvih dveh palicah ni bilo znakov prijemanja. Piskača sta bila tiho in od časa do časa smo preverili navezo. Dno je bilo precej zamuljeno, a dvignjena vaba bi morala v kombinaciji z navezo delovati. Po nekaj urah smo na eni od palic z vabo z okusom rakov zamenjali s

Ocenjevalni list

Revirje ocenjujemo tako, da vsako izmed sedmih kategorij ocenimo z oceno od 1 do 6. Kategorije so ustrezno ovrednotene, kar pomeni, da sta npr. čistoča vode ali ribja populacija pomembnejši kategoriji kot možnost parkiranja ali dostop do vode.

Vodotok: Ribnik Lahovče
Revir: Celoten ribnik brez pritokov in odtokov.
Upravljavca: RD Bistrica Domžale

Kategorije in vrednost (faktor)	Obrazložitev kategorije	Ocena od 1 do 6	Rezultat (zvezdice)
Kakovost vode 0,20	Čistost vode in okolice vodotoka. Splošna senzorična ocena.	4,0	0,80
Pestrost ribolova 0,10	Ali je na revirju primeren ribolov za začetnike in izkušene ribiče. Pestrost vodotoka s stališča načina ribolova.	3,0	0,30
Cena dovolilnice 0,10	Ocena razmerja med kakovostjo ribolova in ceno dnevne dovolilnice.	4,5	0,45
Ribja populacija 0,30	Možnost ribolova več ribjih vrst v različnih letnih časih.	4,0	1,20
Pristop do vode 0,075	Zaraščenost vodotoka, udobnost pri ribolovu (metanje).	5,0	0,375
Dostop do revirja 0,075	Prometna povezanost, možnost primerne parkiranja.	6,0	0,45
Ocena upravljavca 0,15	Dostopnost do pomembnih informacij, odzivnost informacij, odzivnost in prijaznost upravljavca.	5,0	0,75
		31,5 točk	4,325 zvezdic

Ujeli smo krape, ki so bili majhni, a zelo lepi in zdravi. V ribniku živijo tudi večji primerki in naslednjo sezono se bomo z veseljem znova odpravili v Lahovče.

Na bojlije z okusom raka (*angl.* Monster Crab), premera 16 mm, so krapci slabo prijekali. Lovili smo z navadnimi in lebdečimi izvedbami teh priljubljenih vab za krape.

sadnim boljijem. Tudi to ni veliko pomagalo, saj je prvi (in edini) krap tisti dan na dnu prijel na bojli z okusom raka.

Vmes so krapci lepo prijekali na navadno koruzo. Prvi je prijel pri dnu na sredini ribnika, naslednja dva pri lokvanjih. Vmes je piskač nekajkrat rahlo zastokal, a prijem ni bil dovolj silovit. Bojlije smo pustili na krmišču, z match palicama pa smo se odpravili okoli ribnika. Na njegovem izhodiščnem delu so lepo prijemale manjše rdečeperke. Tik pred lokvanji smo ujeli tudi krapa, ki je tehtal dober kilogram. Prepešali smo celotno pot okoli ribnika in plovec namočili še v bližini iztoka. V nekaj minutah smo ujeli še petega krapa. Zadovoljstvo je bilo še toliko večje, ker je eden od okoliških ribičev, ki ga sicer ne poznamo, prišel na popoldanski sprehod okoli ribnika in nam potarnal, da v njem ni veliko rib. Ko smo mu pokazali fotografije sicer majhnih krapov, je dejal, da imamo pač dober dan. Sreča gor ali dol, ribe v ribniku so!

Pri ribolovu bi morali vztrajati še vsaj kak dan ali dva več, a kaj, ko nam čas tega ni dopuščal. V takšnem primeru bi se boljiji gotovo izkazali in uspeli bi ujeti tudi

Beličarska idila ob ribniku v Lahovčah na Gorenjskem. V bližini lokvanjev je bilo zelo veliko krapov, ki so pobirali tudi z gladine. Ribiči jih bodo verjetno zelo uspešno lovili s skorjico kruha.

krape, težje od nekaj kilogramov. V prihodnjem letu bo še dovolj časa za krapolov ...

Vtisi

V Lahovčah, kjer kraljujejo manjši in srednje veliki vloženi krapci, sta na nedavnem jesenskem ribolovu zmagali *match* tehnika in koruza.

Slednjo so krapci grabili v vseh vodnih plasteh in povsod, kjer smo lovili. Z boljiji smo ujeli le enega, ki tisti dan niti ni bil največji. Pričakovali bi obratno – zlasti, ker smo bili pridni in smo ribolovno mesto predhodno nakrmili.

S koruzo je bilo drugače. Kadarkoli smo zamenjali ribolovno mesto (in v duhu preizkušnje smo jih zamenjali kar precej!), smo ujeli krapa. Seveda so bili to manjši krapci, za večje takšen način ribolova odpove. Priznati moramo, čeprav težko, da ima ribolov s koruzo tudi slabosti.

Pri ocenjevanju se je ribnik v Lahovčah kar dobro izkazal. Prisdili smo mu 31,5 točke in 4,325 zvezdice. Ribolov ni zelo pester, smo pa v dobro šteli pristop do vode, oceno upravljavca in možnost (udobnega) parkiranja.

Ribolov je bil in bo ostal prežet s skrivnostmi, kar je tudi prav. Kljub novostim bo za nas še vedno »zakon« preprosta sladka koruza, ki jo bomo natikali na trnke in laske navez, vse dokler bodo plavalji manjši in veliki krapci, ki burijo našo domišljijo. V Lahovče pa se bomo še vrnili, saj je tamkajšnji ribolov s pravim priborom v čisti užitek!

Besedilo in fotografije:
Jure Ušeničnik

Mali zeleni prinašalec sreče

Konec oktobra sem končno opravil z željo, ki sem jo imel že nekaj let: loviti linja v reki Rinži. Doslej iz tega ali onega, večinoma neupravičenega razloga je ni bilo mogoče uresničiti. Ob pogledu na počasi tekočo kraško reko s precej zaraslo strugo mi je poleg ščuke prišel na misel ravno linj. Pravzaprav samo on ...

Kar zadeva linja sem bil kljub ne najboljšim novicam v zadnjih letih precej optimističen. Ni vrag, da ga ne bi bilo. Poleg tega sem pred leti z mostu čez Rinžo v središču Kočevja videl lep primerek. Če bi takrat na mostu ostal dlje, bi prav gotovo opazil še kakšnega zelenega lepotca, kako mirno in dostojanstveno plava med gostim vodnim rastlinjem. Slednje je bilo takrat in je še vedno precej bujno. Ribolov je zato precej otežen, ne pa tudi nemogoč, saj so med gostim rastlinjem posamezne večje ali manjše čistine, kjer lahko nakrmimo in postavimo vabo s trnkom. Najprej lahko na prizorišču pričakujemo rdečeočke in rdečeperke, a linji verjetno ne bi dolgo čakali, preden bi se prišli prepričati, čemu ves direndaj.

Zato sem bil še posebno zadovoljen in poln pričakovanj, ko sva se z mojim ribiškim znancem Elvisom v zgodnjih jutranjih urah napotila proti Kočevju. Po vnaprejšnjih poizvedbah naj bi bil še najboljši predel za ribolov v Mahovniku. Med drugim naj bi tam opazili linje in jih tudi ujeli. Okolica je zares veliko obetala. Reka je nad mostom in pod njim kot ustvarjena za zagrizenega ribiča. Srednje gosta zaraščenost struge je obetala dobre možnosti za ribolov linja, obenem pa tudi manj zapletanja za rastlinje, saj je vmes veliko neporaslega prostora. Globina vode na tamkajšnjem predelu je od pol metra pa do dobrih treh.

Vabe

Vabe za linja so lahko zelo različne, saj bo pobral vse, kar je in je mogoče pojesti, ali pa na kaj takega zgolj spominja. Nekateri lov linja še najbolj povezujejo z glistami in morda so ga v preteklosti nanje res največ lovili, pa tudi linji se jih ne branijo, vendar pa imamo dandanes na voljo tudi drugačne vabe in spoznanja, da lahko

Območje gor- in dolvodno od mostu čez Rinžo v Mahovniku ponuja dobre razmere za ribolov linja in drugih rib, kot so krapci, ščuke, rdečeočke in podobno.

uporabimo za vabo še kaj drugega z enakim ali večjim uspehom. Na primer koruza, grah, konoplja, kruh, meso in še tisoč in eno vrsto boljijev (tudi plastičnih) in briketov, na katere linj prav tako rad prime.

Tehnika

Glede tehnike ribolova linja za prave uživače ni nobenega dvoma. Ribolov s pomočjo plovca je tista prava stvar. S tem se povsem strinjam tudi sam, vendar povsod ribolov s plovcem preprosto ni mogoč, ponekod pa je tako otežen, da ne nudi več tistega posebnega užitka, ampak bolj trpljenje. Takrat je treba uporabiti okoliščinam primernejše tehnike, kot sta ribolov z obtežilnikom na dnu in ribolov s pomočjo krmilnika. Na tak način lahko lovimo na precej večji daljavi kot s plovcem. Katero tehniko bomo izbrali, je predvsem

odvisno od okoliščin na ribolovnem mestu in od osebnega izbora. Nekdo, ki najraje lovi s pomočjo plovčka in ima to možnost, si bo pač izbral primerno ribolovno okolje, ki bo bolj naklonjeno temu načinu ribolova.

Oprema in pribor

Opremo in pribor za ribolov linja bi še najlažje opisal z dvema besedama: pomanjšana kraparska. Palice naj bodo od 1,5 do 2,25 lb (s težo meta nekako od 40 do 70 g). Sam uporabljam za ribolov linja palice, ki jih imam za ribolov mren, znamke Greys: Prodigy in x-flite, za težje okoliščine pa se mi je zelo dobro izkazala Nash peg one transformer carp (2,25 lb ali okoli 70 g). Komplet dveh zapolni vse potrebe, ki se pokažejo pri ribolovu linja. Z njo lahko kljub nekoliko krajši dolžini, 3,3 m, lepo lovimo s pomočjo plovca, na drugi ▶

Potem ko sva z Elvisom vse pripravila in ribam ponudila še vabe na trnku, sva se usedla v udobne stole in pozorno spremljala razmere. Ugibala sva, katera riba bo prišla prva. Najbolj sva si želela linja.

nazaj, imam s seboj vedno (ali skoraj vedno) manjšo blazino za odpenjanje, na katero položim ujeto ribo.

Ribolov

Po ogledu ribolovnega okolja sva se odločila za ribolov dolvodno od mostu v Mahovniku. Predel je primeren za ribolov s plovcem, saj voda skorajda stoji oz. teče zelo počasi. Pravzaprav nisem natanko vedel, kaj lahko pričakujem. Nad mostom in pod njim sva opazila nekaj lepih klenov, rdeček in rdečekperk. Izbrano mesto sem nakrmil s koruzo in briketi, ki sem jih s pomočjo krmospusta spustil na dno reke. Koruze je bilo v količini manjše pločevinke, prehrani krapov in postrvi namenjenih briketov pa kakega pol kilograma. To bi moralo zadostovati za zbujanje pozornosti in teka pri ribah. Krmil sem območje nekaj metrov od brega, na katerem sva stala – nekako na sredini rečne struge, takoj za robom, do katerega

Vabi za ribolov na dnu: plavajoča rumena bojlja, premera 8mm, in rdeči bojli z zrnom plastične koruze. Slednja vaba je bila skupaj s kepo krme na krmilniku dovolj zanimiva tudi za linja.

Mitchell 300 in Shimano aero baitrunner 5000 – ribolovni kolesci, ki jima povsem zaupam. Tudi pri ribolovu večjih rib.

Značilen krmilnik, okoli katerega naredimo kepo iz krme, vanjo pa lahko skrijemo tudi vabo na trnku.

strani pa lahko prenese precejšnje obremenitve pri ribolovu s pomočjo krmilnika in ne nazadnje tudi spopade z večjimi ribami. Vsekakor je moje pravilo, da je najboljša tista palica, ki je trenutno na voljo... Od ribolovnih kolesc za ribolov s plovcem uporabljam stari in zanesljivi Mitchell 300, za ribolov s krmilnikom in obtežilnikom na dnu pa kolesca Shimano Aero Baitrunner 5000. Prav tako stara in zanesljiva.

Glede na okoliščine ribolova izbiram tudi laks, ki je od 0,22 mm pa vse do 0,30 mm za zahtevnejša območja,

kjer je treba zapeto ribo držati bolj na trdo.

Pri trnkah ni nič drugače: pomanjšani kraparski z obročkom za naveze, pri katerih vabo postavljamo na lasek, kot so Korda, Fox, Drennan, Guru, Gamakatsu in podobni tam okoli številke #8, 10, lahko tudi #12. Pri ribolovu s plovcem uporabljam Milo As super carp in podobne.

Od preostale opreme nikakor ne pozabim vzeti s seboj primerno veliko podmetalko. Uporabljam zložljivo okroglo košaro Korum, ki jo navijem na ročaj kraparske podmetanke. Ker večino rib, ki jih ujamem, spustim

so segale vodne rastline. Tam je globina dobre tri metre, dno pa je bolj ali manj neporaslo in prav verjetno je bilo, da bi ob robu zaplavala večja riba oz. tako želeni linj. Tako sem si vsaj predstavljal. Najprej sem sestavil sistem za ribolov s plovcem na angleški način, za vabo pa sem uporabil sladko koruzo iz pločevinke; na trnek sem postavil dve zrni. Kot rezervno vabo sem imel s seboj hranljivo testo za izdelavo bojljev, ki bi ga po potrebi ovil okoli trnka tako kot polento.

Petgramski »anglež« lastne izdelave je lepo plaval v vodi. Nekoliko mu je nagajalo le odpadlo listje, ki

Pribor za lov linja je pravzaprav nekoliko pomanjšan kraparski. Podmetalka naj bo dovolj prostorna, priporočljiva pa je tudi blazina za odpenjanje rib s trnka.

Nekaj vab in pripomoček za krmljenje – krmospust. Krmil sem s koruzo in briketi, lovil pa na koruzo in plavajoče mini bojlije.

Z Elvisom sva ujela lepo število rdečcoč in nekaj manj rdečeperk, ki so bile dober znak, da tudi druge ribe niso daleč.

Elvis je med drugim ujel še tega malega ostriza.

Palici sem usmeril proti grmovju na nasprotnem bregu. Dva rumena bojlija na levi palici sta ležala na dnu nekako na pol struge, medtem ko je vaba na desni palici vabila ribe tik pod vejami grmovja.

Pri ribolovu je marsikaj mogoče. Tudi to, da na bojlije prime ščuka.

je plavalo na gladini (in nekaj tudi pod njo) in ga je voda počasi nosila. Tak letni čas pač. Ribolov z uporabo plovca na angleški način ima ravno to prednost, da je laks potopljen pod vodo in je tako vpliv listja pa tudi vetra zmanjšan na najmanjšo mogočo mero.

Elvis se je že na samem začetku odločil, da bo lovil s obtežilnikom na dnu, za kar sta dovoljeni dve palici.

Potem sva se zleknila vsak v svoj udoben stol. Napeto sem opazoval vrh plovca in ugibala sva, kdaj bo prvi prijem in katera riba bo. Šalil sem se, da bo najbrž krap in potem bo potegnil dolvodno vse do jezua in morda še dlje. Naj le prime!

Sledili so prijemi. Rdečeočka, rdečeperka, rdečeočka ... Skupaj sva ujela približno dvajset srebrnih ribic kar spoštljive velikosti, katerih lov je sam po sebi zelo pester in dinamičen, še bolje pa je, če pri tem uporabljaj-

mo primerno finejši pribor. A to le, ko je ulov drugih večjih rib, kot sta krap in linj, bolj ali manj izključen. Sicer naj bo raje nekoliko močnejši, da se ob prijemu teh rib z njimi lažje spopademo in nam že v prvem pobegu ne potrgajo celotne naveze.

V novembru se je dan že dodobra skrajšal. Na žalost, a tako je. Počakala sva do prvega mraka (čas tik pred mrakom je tisti del dneva, ko se lahko zmoti večji linj; tokrat se ni), potem pa sva spakirala opremo in se vrnila v Ljubljano.

Drugi poizkus

Seveda nisem imel miru, zato sva že čez slab teden znova lovila na istem mestu. Pripravil sem si palici za ribolov na dnu. Eno sem opremil z dvema plavajočima bojlijema rumene barve, premera 8 mm, ki sta posnemala zrna koruze, s katerimi sem znova nakrmil isto mesto kot zadnjič. Drugo palico sem opremil s krmilnikom in plavajočim bojlijem rdeče barve in plastičnim zrnem koruze. Višino, na kateri sta plavala, sem omejil s svinčeno šibrico.

Kepa krme, v kateri je bil tudi trnek z vabo, je poletela in padla v vodo tik ob grmovju na nasprotnem bregu. Moram reči, da so mi meti kar uspevali in k sreči nikoli nisem vrgel na veje.

Na prvo palico je kmalu prišla lepa rdečeočka, ki je povzročila glas-

no piskanje piskača. Adrenalin je kar poskočil, saj sem bil najprej prepričan, da gre za linja, ko pa sem dvignil palico, sem bil deležen sicer srčnega, a šibkejšega odpora. Močnejši pribor je naredil svoje in lepa riba se je hitro znašla na blazini za odpenjanje. Potem se na palici, če odmislim nekaj piskov piskača, vse do konca ribolova ni dogajalo nič.

Zato pa je bilo dogajanje pestrejše pri moji drugi palici s krmilnikom. Nekaj rib je dobro zatreslo vrh palice, a linja ni bilo med njimi. Bile

vredno čez kakšen mesec vrniti z opremo za vijačenje in poskusiti srečo pri ščukah. Prav verjetno je, da tam plava tudi precej večja, kot je bila omenjena. Vmes je imel resen prijem tudi Elvis, a se mu je riba na žalost snela. Potem sva nekaj časa ugibala, katera riba bi lahko bila. Upal sem da je bil linj, saj če bi bil, potem bi bil v bližini verjetno še kateri, ki bi iskal kaj dobrega za pod zob.

S popoldnevom so ribe postajale vse bolj aktivne in na prijeme ob grmovju ni bilo treba dolgo čakati.

sem jo že imel pod nogami. Njen rumeno zeleni odblesk me je navdal z velikim navdušenjem. Linj res ni spadal med velike primerke svoje vrste, prinesel pa mi je veliko sreče. Pravzaprav obema. Po fotografiranju, ki ga ni bil najbolj vesel, je zaplaval nazaj v tedaj že zaradi mraka temno globino Rinže.

Končala sva z ribolovom. Boljšega zaključka si najbrž ne bi mogel želeti. Zadnja riba ribolovnega dne je bila tudi ciljna riba obeh ribolovov. Linj mi je prinesel veliko sreče, tako kot tudi vse preostale ribe obeh ribolov-

Rinža dolvodno od mostu v Mahovniku v zgodnjem novembrskem popoldnevu

Tale mali linj je prijel tik pred mrakom. Prinesel mi je veliko sreče, tako kot tudi vse druge ribe, ujete v Rinži. Morda le za ščepec več.

so lepe rdečeoke, ki sva jih z Elvisom lovila eno za drugo. Prisotnost rdeček je dobro znamenje, saj ribe drugih vrst najbrž niso daleč. Recimo ščuke. Po prijemu je kazalo, da je posledica prijema enakih rib kot doslej, le pri zategu se je palica bolj upognila, riba pa zelo potegnila. Moral sem jo držati precej bolj na trdo (kot sicer borbene in živahne rdečeoke), da ni uspela zbežati v grmovje ali vodno rastlinje. Veliko presenečenje je sledilo, ko sem ribo pripeljal do brega in jo je Elvis zajel v podmetalko. Merski ščuki je na koncu gobca bingljaj rdeče rumen okrask. Kako in zakaj je nastal prijem, si težko razložim. Vabe nisem niti malo premikal, kar bi lahko bil vzrok. Morda je hlastnila po kateri od rdeček in zraven pobrala še trnek? Po krajšem občudovanju je zaplaval nazaj v reko; naj še malo zraste ... Pomislil sem, da bi se bilo

Rdečeoke so si v najino veliko zadovoljstvo sledile druga drugi. Če bi se jih namenila loviti, bi lahko rekel, da je bilo dogajanje na robu popolnosti. Za popoln ribolovni dan je manjkalo še zeleni gospodič (ali dva), za katerega so vsi znaki kazali, da je nekje v bližini (ali pa bi vsaj moral biti), le prijemu se izogiba.

V takih trenutkih ne gre obupavati, temveč uživati v ribolovu, kakršen pač je. Dokler je vaba v vodi, je mogoče prav vse in nemalokrat pride zelena riba takrat, ko smo nanjo skorajda že pozabili ali pa se sprijaznili z usodo in je niti ne pričakujemo več. Voda je vse bolj vreča od življenja, na drugi strani pa je bilo dnevne svetlobe vse manj. Rahel mrak je že padal na Rinžo, ko se je palica znova ukrivila – tista s krmilnikom in pri grmovju ob nasprotnem bregu. Zapeto ribo sem preusmeril stran od vej in rastlinja in v naslednjem hipu

nih dni na reki Rinži. No, morda le za kanček večjo.

Po dolgem času sem uspel ujeti ribo, ki sem se jo namenil in glede na vse minule spodrsljaje je bil omenjeni linj pravi balzam. Pred tem sem namreč ponovno lovil na morju in že drugič ostal brez prijema orad, ki sem jih lovil namensko. Prijela pa ni niti katera druga riba in kljub skoraj idealnim razmeram sem se nekaj pred polnočjo znova vrnil v Ljubljano s prazno hladilno torbo. Na Ljubljani sem imel nekoliko več sreče, ko sem čakajoč krapa ujel zajetno mrešo, ki glede na močan kraparski pribor ni imela velikih možnosti, se je pa srčno borila vse do trenutka, ko sem jo zajel v podmetalko. Bil sem je sicer vesel, a veliko raje bi na njenem mestu videl temnega krapa. Morda bo prišel, ko bom lovil mreše?

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Pomen promocije slovenskega sladkovodnega ribištva

Ribiška zveza Slovenije je 21. oktobra pripravila posvet za RD na temo Pomen promocije slovenskega sladkovodnega ribištva. Zakon o sladkovodnem ribištvu opredeljuje, da morajo biti RD odprte za vse, ki želijo loviti ribe v naših vodah, tako za člane kot tudi za turistične ribiče. Prav odprtost je temelj, ki zagotavlja, da je ribolov pri nas zanimiv ne le za domače ribiče, ampak tudi za tujce.

Mo ena redkih držav, kjer lahko vsakdo, ki kupi ribolovno dovolilnico, lovi na vseh slovenskih vodah. Turistični ribolov je tudi pomemben vir prihodkov RD. Ustrezna promocija RD in možnosti ribolova na slovenskih vodah postajajo vedno pomembnejši del uspešnega vodenja RD. Promocija njihovega delovanja je pomembna zato, da RD privabi v svoje vrste nove člane in tudi turistične ribiče iz Slovenije in tujine.

Zato se je RZS odločila, da bo pripravila posvet, na katerem bi RD predstavili pomen športnega ribolova v slovenskem turizmu in kaj RD na področju promocije nudi RZS, pomen promocije za RD in primerne dobrih praks iz dela RD, ki imajo na tem področju že bogate izkušnje.

Posvet je moderiral Milan Berlot, predsednik Komisije RZS za promotivne aktivnosti. Na začetku je predstavil aktivnosti komisije v letu 2015 in načrte za leto 2016. Posveta se je udeležilo osemindvajset udeležencev iz šestnajstih RD.

RZS že več kot deset let pri promociji turističnega ribolova uspešno sodeluje s Slovensko turistično organizacijo (STO). Skupaj smo pripravili dve brošuri, *Ribolov na rekah in jezerih v Sloveniji* in *Muharjenje v Sloveniji*, ki je tik pred ponatisom. Načrtujemo pa tudi novo brošuro *Ribolov krapovcev in plenilcev v Sloveniji*. Uspešno sodelujemo na sejmskih nastopih v tujini ter pri organizaciji obiskov novinarjev specializiranih ribiških revij v Sloveniji in drugih področjih. Zato smo na posvet povabili tudi predstavnico STO Karmen Novarlič, ki je udeležencem posveta predstavila načrte STO na področju promocije slovenskega turizma v tujini. Poudarila je pomen ribolovnega turizma v turistični ponudbi Slovenije in se zahvalila za uspešno sodelovanje RZS in Zavodu za ribištvo Slovenije s STO ter nakazala možnosti razširitve sodelovanja v prihodnje.

Kot član komisije za promotivne aktivnosti sem udeležencem predstavil pomen in najpomembnejša področja promocije ribolovnega turizma za RD in za Slovenijo.

Ribiške družine imajo prek sejma lepo priložnost, da se predstavijo obiskovalcem iz Slovenije in tujine. (Foto: I. Holy)

RZS bo v letu 2016 skupaj z Zvezo za športni ribolov na morju Slovenije in Zavodom za ribištvo Slovenije sodelovala na Mednarodnem sejmu Alpe-Adria Turizem v Ljubljani od 27. do 30. januarja. RZS se je odločila, da je udeležba RD na skupnem razstavnem paviljonu za RD brezplačna, zato bi bilo prav, da bi se sejma udeležilo čim več RD, ki imajo prek sejma lepo priložnost, da se predstavijo obiskovalcem iz Slovenije in tujine.

Skupaj z Zavodom za ribištvo Slovenije in STO bo RZS v letu 2016 sodelovala tudi na Mednarodnih sejmih ribolova v Vicenzi od 20. do 21. februarja in v Stocholmu od 18. do 20. marca, skupaj z Zavodom za ribištvo Slovenije pa še na sejmu EWF, največjem evropskem muharskem sejmu od 9. do 10. aprila.

Član komisije za promotivne aktivnosti Aleš Mezek je udeležencem posveta predstavil izkušnje RD Bled iz njihove promocije ribolovnega turizma. RD Bled je na tem področju ena najuspešnejših RD; uspešno tržijo beličarjenje in lov plenilk na

Blejskem jezeru, predvsem krapovov, pa tudi muharjenje in sulčelov. Pri svoji predstavitvi je poudaril tudi vlogo dela ribiških čuvajev, ki so pogosto prvi, včasih pa tudi edini stik ribiča z RD. Čuvaji niso le varuhi zakonitosti ribolova, ampak pomembni promotorji RD, ki s prijaznim in profesionalnim nastopom lahko pomembno vplivajo na ugled RD.

Član komisije za promotivne aktivnosti Jure Ušeničnik Shifferstein je predstavil organiziranost promocije v RD Barje. Poudaril je, da RD komunicirajo z notranjimi in zunanji deležniki. K notranjim uvrščamo zlasti člane, njene organe in podpornike, k zunanjim pa krovno organizacijo, RZS, različne laične in strokovne skupine ljudi, na primer druge ribiče (domače in tuje), splošno javnost, različne strokovne službe v državnih organizacijah

itn. Oba, Aleš Mezek in Jure Ušeničnik Shifferstein, sta poudarila pomen dobre in jasne spletne strani RZS in RD za predstavitev članstvu in javnosti. Ušeničnik je predstavil tudi pomen novih družbenih medijev, kot so Facebook, Twitter in drugi. Družbeni mediji so izjemno pomembno orodje za doseganje mladih, kar je dejstvo, ki ga ne bi smela prezreti nobena RD.

Po končanih predstavitvah se je razvila živahna razprava med udeleženci posveta in nosilci predstavitev. Med celotnim posvetom je bilo čutiti zelo pozitivno ozračje in dober stik med udeleženci in člani komisije, ki so predstavili posamezne teme. Pomembno je, da je bilo med udeleženci tudi veliko predstavnikov RD, ki še nimajo dobro razvite promotivne aktivnosti, se pa zavedajo njenega pomena in se želijo izpopolniti na tem področju. Vsi člani komisije so jim ponudili svojo pomoč in prenos pozitivnih izkušenj na različnih področjih.

Borut Jerše

LOV RIB S PLOVCEM

V slogi je moč

RD Radeče je kot pobudnica in organizatorica že leta 2004 v sodelovanju z Zvezo za šport invalidov Slovenije uspešno izvedla šesto Svetovno prvenstvo (SP) invalidov v lovu rib s plovcem (LRP) in se tako prvič predstavila svetovni javnosti kot zanesljiva partnerica najvišje svetovne krovne športnoribolovne tekmovalne organizacije, ki je Sloveniji zaupala organizacijo prvenstva.

Letos so radeški ribiči ponovno nastopili v vlogi organizatorja, tokrat že 62. SP LRP nacionalnih članskih reprezentanc v LRP. K sodelovanju so tudi tokrat povabili sosednjo RD Sevnica in z združenimi močmi »spravili pod streho« prvenstvo, ki smo ga z doseženimi rezultati podrobno predstavili v Ribiču, 11/2015. Dobro sodelovanje obeh RD sega v leto 2012, ko so Radečani pod vodstvom dolgoletnega uspešnega predsednika njihove RD Ferda Barachinija prvič povabili RD Sevnico k sodelovanju pri izvedbi petega SP LRP v kategorijah U-14, U-18 in U-23. Ob tem naj spomnimo, da je RD Radeče že pred letom 2012 štirikrat samostojno izvedla prvenstva v LRP na evropsko-svetovni ravni (invalidi, ribičke – članice, člani ekipno ...) različnih kategornikov.

Opravljen zanesenjaško delo pri organizaciji odmevnih dogodkov je lahko v ponos RZS in tudi državi Sloveniji. Začelo se je pred dobrimi tremi desetletji na mariborskem Lentu, se nadaljevalo v Kostanjevici na Krki in se zdaj uspešno nadaljuje v Radečah in Sevnici z namenom mednarodnega povezovanja, v katerega mozaik smo svoj kamenček vgradili tudi športni ribiči. Zato je prav, da vsaj nekatere od njih skozi našo predstavitev in pogovor še podrobneje spoznamo in

Ožji organizacijski odbor SP LRP – (z leve): Tjaša Mladovan, Sonja Zelič, vodja organizacijskega odbora Branko Zelič in Kristina Cerar – tvori SP.

morda izvemo še kakšno zanimivo podrobnost o izvedbi zahtevnega projekta, kot je bilo letošnje SP LRP

Branko Zelič tretje leto predseduje 120-članski RD Radeče. Je priznan in zanesljiv športni ribičski delavec, ki je poleg opravljanja drugih dejavnosti v ribičiji s pomočjo zveste delovne ekipe že petič uspešno organiziral SP LRP. Na številna vprašanja je strnil misli: »Ideja samostojne organizacije se ni porajala v Radečah, temveč v Kostanjevici na Krki. Na ogledu vzorno pripravljene SP LRP – članice sem spoznal, kaj vse zajema uspešna izvedba zahtevnega projekta velikega mednarodnega tekmovanja, kot je SP, in tako se je rodila naša zamisel organizacije podobnega dogodka. Tako smo leta 2004 prvič izvedli SP LRP

v sodelovanju z Zvezo za šport invalidov Slovenije. Slednja je zahtevala marsikaj, a finančno ni pomagala, tako da smo pridelali finančno luknjo, ki smo jo le stežka zakrpali... Žal vsaka šola nekaj stane. Za izvedbo letošnjega SP smo se pripravljali vse leto. Pričeli smo z izdelavo elaborata, ki do potankosti določi potrebne aktivnosti za izvedbo zahtevnega prvenstva in delo posameznih skupin. Organizacija dogodka, na katerem sodeluje 37 držav, ne dopušča napak, kajti popravnega izpita tukaj ni! Tokrat na naše zadovoljstvo le ni izgube, žal pa je velika promocija našega kraja, države Slovenije in slovenskega ribištva. Vesele nas, da je iz leta v leto vse manj težav. Tudi »napotena« inšpekcijska služba ni

Sandi Kosmač je med številnimi nalogami na letošnjem SP LRP predsedoval tudi protidopingški komisiji.

Toni Stritar je tudi tokrat uspešno opravil svojo nalogo.

zabeležila nobene nepravilnosti. Lanskoletno klubsko prvenstvo je pustilo grenak priokus naši organizaciji SP zaradi nekaterih posebnih zahtev (interesov) posameznih predstavnikov nastopajočih ekip; lažje je

Z leve: Toni Zinšek, Franci Klanšek, Ferdo Barachini in Zoran Podlesnik so večletni veterani zanesljive logistične ekipe.

Nataša in Nande Strnad, prijazna gostinca iz bližnje Gostilne Strnad sta nepogrešljivi del oddelka radeških prvenstev, na katerih skrbita za dobro postrežbo.

nadaljne delo. Naše misli so že usmerjene v leto 2017, ko nameravamo organizirati odmevno tekmovalno v LRP najvišjega svetovnega ranga, pa naj si bo to klubska, veteranska ali za invalide. Seveda, če bomo uspeli na finančno organizacijskem področju predhodno pridobiti vse potrebno.»

Predsednik RD Sevnica, **Sandi Kosmač**, že

movalno traso. Sevničani niso razočarali, saj so se več kot uspešno vključili v organizacijo.

Predsednik RD Sevnica je takole strnil svoje vtise: »Zaradi velikega števila prijavljenih držav na SP LRP tako v letu 2012 kot tudi letos so nas naši sosedi RD Radeče zaradi prostorske stiske na samem tekmovališču (tekmovalni trasi) povabili k

Dolgoletna delovna ekipa v postavi (z leve) Jozo Perkovič, Mihajlo Kičanovič in Ibrahim Džombić skrbi za čistočo na tekmovalni trasi v Radečah.

izvesti SP nacionalnih reprezentanc.

Letos pa je prišlo do zapleta zaradi nesoglasja med RZS in Slovenskega elektrogospodarstva zaradi gradnje hidroelektrarn na reki Savi. Slednji so nam takoj zaprli sponzorska vrata. To je bil hud udarec za finančno plat projekta. Tudi naša RZS do danes ni donirala niti evra, a upamo, da le ne bomo ostali pozabljeni – tudi zaradi dejstva, da nam je država zaračunala kar 8.000 evrov davka.

Za izvedbo letošnjega SP LRP smo skupno opravili 1.800 ur prostovoljnega (neplačanega) dela, kar ni ravno zanemarljiva številka, mar ne? Ob tem naj posebej poudarim, da so nam pri premagovanju zahtevnih nalog znatno pomagali župan Občine Radeče,

Tomaž Režun, uslužbenka kulturnoturističnega centra Radeče, Duška Kalin, Slovenska vojska ter slovenski ribiči, ki so prišli v pomoč iz različnih krajev. Ja, brez njihove požrtvovalnosti ne bi bilo mogoče izvesti SP LRP. Za vso pomoč se jim radeški ribiči še enkrat prav lepo zahvaljujemo. Med drugim smo veseli letošnje pozornosti priznanih medijskih hiš (RTV Slovenija, POP TV, Svet na kanalu A) ter srbske in madžarske TV, ki so se udeležile novinarske konference v Radečah, kot tudi predsednikov svetovnih ribiških športnotekmovalnih organizacij FIPSeD in CIPSe ter ostalih svetovnih poročevalcev, ki so letošnje SP predstavili širši svetovni javnosti na zelenem nivoju.

Vse omenjeno nam daje nov delovni elan za naše

sedmo leto uspešno vodi ribiče, ki upravljajo s kar 56 vzrejnimi potoki, z lastnim vališčem postrvi in petnajstimi manjšimi ribniki, naseljenimi predvsem s krapovci. Upravljajo tudi z reko Mirno in delom reke Save. V mandatnem obdobju predsednika Sandija Kosmača se je članstvo s 140 povečalo na 240 športnih ribičev, kar zgovorno potrjuje dobre odnose znotraj RD. Povezal pa ni le seviških ribičev, temveč je s svojimi člani že leta 2012 sprejel ponujeno roko sodelovanja z radeškimi ribiči. Takratni predsednik RD Ferdo Barachini in Branko Zelič kot predsednik organizacijskega odbora SP LRP sta namreč prvič povabila k sodelovanju izpeljave zahtevnega projekta sosednje RD Sevnico, ki je že imela vzorno pripravljeno tek-

sodelovanju. Glede naše vloge pri izvedbi projekta smo se vse dogovorili in z ekipo petnajstih prizadevnih ribičev uspešno in brez zapetljajev dogovorjeno delo v celoti opravili. Ob tej priliki bi se rad zahvalil našim zvestim ribičem za požrtvovalno opravljeno delo, saj brez njihove pomoči, njihovega sodelovanja ne bi uspeli. Povezal jih je predsednik tekmovalne sekcije Toni Stritar, ki je izreden operativец in gonilna sila v naši RD, na katerega se človek lahko zanese. Želja župana in Občine Sevnica je, da bi tudi RD Sevnica samostojno organizirala SP, a žal imamo premalo finančnih sredstev in ljudi, s katerimi bi uspeli sami realizirati tak projekt; naj bo to priložnost zanamcev. Na koncu bi se rad zahvalil RD Radeče za ponovno

zaupanje in Občini Sevnica, še posebej županu Srečku Ocvirku za vso pomoč, ki smo je bili deležni.«

Vodja sevniške tekmovalne trase **Toni Stritar** je povedal: »Za sodelovanje pri izvedbi SP LRP smo se v RD Sevnica začeli pripravljati že osem mesecev pred samim pričetkom SP. Dogovorili smo se o izvedbi aktivnosti; vsi smo se držali dogovorov in tako ni prišlo do težav. Pri izvedbi aktivnosti, med katere sodi postavljanje trase, tehtanje rib, vsakodnevno odnašanje smeti... je sodelovalo kakih 40 vestnih ribičev. Za izvedbena dela smo porabili 250 ur prostovoljnega dela, ki so ga ribiški

Branko Zelič: zadovoljstvo ob uspešno končanem prvenstvu.

prijatelji izvedli zelo korektno in zaslužijo javno pohvalo. Res hvala vsem, da smo bili tako uspešna delovna ekipa. Posebej bi se rad zahvalil RD Brestanica - Krško za celotno sodniško pokrivanje sektorja na naši trasi, kot tudi vsem ostalim vestnim sodnikom. Letos pri izvedbi del za SP ni bilo težav, saj so nam pomagale izkušnje iz leta 2012, ko smo se kot organizatorji šele uvajali. Tokrat smo se težavam izognili in vse je bilo lažje.

Ob tem uspešno opravljenem delu bi se rad zahvalil RD Radeče in njihovemu organizacijskemu odboru za ponovno izkazano zaupanje. Hvala tudi našemu predsedniku Sandiju Kosmaču za vso podporo, ki sem je bil deležen kot vodja na naši tekmovalni trasi v Orehovem.«

Ob vsem navedenem se lahko tudi v prihodnje nadejamo zanimivih prireditvev v tekmovalnem ribolovu na svetovni ravni.

Besedilo in fotografije: Jože Šmejc

KASTING

POKAL ALPE-DONAVA

Slovenski kastingarji med svetovno elito

Svetovna kastinška organizacija je RD Paka Šoštanj kot odličnemu organizatorju zaupala v organizacijo in izvedbo Pokal Alpe-Donava v kastingu za člane in članice za leto 2015. Tekmovanje je potekalo na travnatem poligonu za kasting ob ribiškem domu v Šoštanju od 25. do 27. septembra 2015.

Nekatere reprezentance so v Šoštanj prispele že nekaj dni prej, kjer so njihovi člani trenirali, v prostem času pa uživali v muharjenju na naših bližnjih rekah.

Preostale reprezentance s spremljevalci pa so prispele v petek. Namestili smo jih v zdraviliškem kompleksu Terme Topolšica. Tekmovanja so se udeležili tekmovalci iz sedmih držav (Avstrije, Češke, Slovaške, Hrvaške, Nemčije in Slovenije). Med njimi je bilo veliko svetovnih prvakov s pravkar končanega svetovnega prvenstva na Češkem.

Tekmovanje je potekalo v soboto na kastinškem poligonu v Šoštanju v oblačnem in mrzlem vremenu brez vetra, vendar ko je posijalo sonce, so bile razmere za tekmovalce odlične. Sāmo tekmovanje je odprl predsednik RZS dr. Miroslav Žaberl. Vsem tekmovalcem in udeležencem je v kratkem nagovoru zaželel odlične rezultate in ugodno počutje ter druženje v Šoštanju.

Tako je v moški konkurenci med posamezniki prvo mesto osvojil Jan Luxa (Češka; skupno osvojil 506,04 točke), drugo mesto je osvojil Patrik Lexa (Češka; skupno osvojil 501,25 točke), tretje mesto pa je osvojil Karol Michalik (Slovaška; skupno osvojil 497,43 točke). V ženski konkurenci je prvo mesto osvojila Tereza Havelkova (Češka; skupno osvojila 455,97 točke).

V ekipnem tekmovanju za pokal Alpe-Donava pa je bila najboljša druga ekipa Češke v postavi Jan Luxa – Josef Luxa (skupno osvojila 975,42 točke). Drugo mesto je osvojila ekipa Slovaške v postavi Karol Michalik – Pavol Konkol (skupno osvojila 969,49 točke). Tretje mesto pa je osvojila prva ekipa Češke v postavi Patrik Lexa – Tereza Havelkova (skupno osvojila 957,22 točke).

Obetavni slovenski tekmovalec Tim Verčanič pri metu muhe v cilj

Na tekmovanju sta se odlično izkazala tudi naša tekmovalca. V disciplini D1 muha cilj je najboljši rezultat dosegel komaj šestnajstletni Tim Verčanič. Dosegel je 95 točk in tako osvojil odlično četrto mesto ter se uvrstil takoj za tremi svetovnimi članskimi prvaki. Upamo, da bo to še večja motivacija in spodbuda za nadaljnje delo v RD Paka Šoštanj. V disciplini D5 obtežilnik daljava pa je najboljši rezultat dosegel Dušan Stevanovič. Z metom 70,56 m je dosegel (105,84 točke) in tako osvojil odlično tretje mesto.

Tekmovanja se je udeležil tudi generalni sekretar svetovne kastinške organizacije dr. Josef Doležal, ki se je organizatorjem zahvalil za odlično organizacijo in sāmo izvedbo tekmovanja. Še posebej je poudaril, da je v Šoštanju sedaj zgrajen in najlepše urejen kastinški center na svetu, ki nam ga zavajajo mnogi svetovni tekmovalci, zato se vsi radi vračajo k nam.

Prav zaradi odlične organizacije, namestitve v Termah Topolšica, izvedbe tekmovanja, odličnih razmer za tekmovalce ter stkanih prijateljskih vezi so bili vsi udeleženci tekmovanja zelo zadovoljni.

Ob koncu tekmovanja se je predsednik RD Paka Šoštanj Franc Ravnjak zahvalil vsem udeležencem in gostom, še posebno reprezentanci Češke, ki je imela v tem terminu na Češkem zaključek državnega prvenstva, vendar so se zaradi odlične organizacije prejšnjih tekmovalcev in zaradi stkanih prijateljskih vezi odločili priti v Šoštanj, prav tako pa tudi vsem sodnikom, ki so marljivo pripravili vse potrebno za sāmo izvedbo tekmovalca.

Ob slovesu v nedeljo je predsednik Ravnjak vsem udeležencem zaželel srečno pot domov in čim prejšnje ponovno snidenje v Šoštanju.

Boštjan Bizjak

LOV KRAPOV Z OBTEŽILNIKOM

Kako sem prvič postal državni prvak

in bil tretjič ob nastop na svetovnem prvenstvu v krapolovu

Vse se je začelo že davnega leta 2013 na nesrečni poti na svetovno prvenstvo v krapolovu na Portugalskem. Avanturo s prometno nesrečo in večkrat crknjenim rezervnim vozilom je sicer zelo doživeto opisal veliki vodja slovenskega tekmovalnega krapolova in trener reprezentance Sandi Kolar, vendar niti njemu ni uspelo v celoti zajeti vsega obupa situacije in udeležencev, ko je imel hudič mlade in smo obtičali v Nici z jasno diagnozo, da bodo kombi na servisu prednostno obravnavali čez dvanajst dni, nas pa čaka pot nazaj v domovino.

Čas se je iztekal, vsi uradni kanali so odgovadali in obupani pogledi v kavne skodelice so povsem jasno govorili, da nam je prihodnost črna kot noč. Potem pa se je od nekod prikazal Dragan Djuričin in izjavil, da bo kombi čez pet minut na vrsti za popravilo. »Šel sem naravnost do direktorja. Vdrl sem v pisarno, mu povedal, da nismo nobene smeti, ampak ugledna in visoko favorizirana reprezentanca, za katero ne stoji le RZS, ampak tudi slovenska vlada, predsednik republike, veleposlaništvi obeh držav in celotno vodstvo Revoza in da v imenu vseh naštetih zahtevam ime tistega, ki bo odgovarjal za moralno in materialno škodo, ki se nam pravkar dogaja! Lagal sem tako zaneseno, da sem že res verjel samemu sebi in ni hudič, da ne bi prepričal njega,« je ves nasmejan pravil kasneje, ko smo z v trenutku popravljenim vozilom drveli proti cilju in že takrat sem si dejal, da moram tega pozitivnega človeka, ki je z nami odpotoval na lastno pobudo in stroške kot zamenjava za odpovedanega pomočnika trenerja, že iz hvaležnosti spraviti na kakšno od naslednjih prvenstev kot tekmovalca. Vedel sem namreč, da si to zelo želi.

Moja hvaležnost Draganu, da mi je rešil

vsaj prvenstvo na Portugalskem, s časom ni zbledela in že lani sem se ukvarjal z vprašanjem, kako ga privabiti v mojo ekipo. Letos pa je prej akademsko vprašanje postalo celo vprašanje obstoja ekipe, saj se je moja žena in dolgoletna sotekmovalka Tanja odločila, da zamenja firmo, kot se je v pesmi Soči tako simpatično izrazil Iztok Mlakar. Priznam, še nekaj mesecev pozneje mi ni čisto jasno, ali naj bolj žalujem zaradi propadlega zakona in razbite družine, ali zaradi izgube sotekmovalke, s katero je bilo tako lepo proti vsej logiki osvajati medalje in s tem iti na živce slovenski kraparski eliti.

Teh vrstic ne bi brali, če ne bi z Draganom lani na poizkusni tekmi na Vrbini ugotovila, da je razlogov, ki govorijo v prid najinemu sodelovanju, kljub nekaterim značajskim, svetovnonazorskim in strokovnim razlikam več od tistih, ki tej ideji nasprotujejo. Čeprav se mi dozdeva, da je s seboj na start prve tekme prinesel dosti več dvoma od mene. Saj ga razumem, še mene je včasih strah originalnosti nekaterih mojih idej, poleg tega pa so njega kraparsko izšolali moji najhujši konkurenti, ki zagovarjajo povsem drug pristop k privabljanju krapov na trnke. Ta razlika je še posebej

očitna v odnosu do uporabe lebdeče naveze (zig – rig). Ta sistem, ki temelji na kake tri metre od dna plavajočem boljju ob sprotnem bombardiranju področja s praškasto hrano je vsaj v dnevnem ribolovu povsem prevladal in ga dejansko samo meni ni uspelo vkomponirati v svoj taktični pristop. Pa ne zato, ker bi se mi zdela uporaba lebdeče naveze, ki zasleduje krape tudi pri njihovem lebdenju v vodi, kakorkoli trapasta. A ker imam na voljo le štiri palice, boljje in taktiko hranjenja zasnovane malce drugače od ostalih in ker tako po starem »na poden« po tekočem traku osvajam medalje, sem seveda z veseljem ostal malce neprilagojen. Kot sicer tudi na splošno v življenju.

1. tekma Sveta Trojica

Sicer pa vsaj za prvo tekmo na Sveti Trojici zaradi lebdeče naveze nimam slabe vesti, saj po opazkah konkurentov sodim, da nanjo ni padla niti ena riba. Vse so se nasadile lepo po starem na dobro servirano in kakovostno hrano. Najine so padle tam na stopetdesetih metrih na trdem dnu brez mulja, moja bližnja pozicija ni dala ničesar. A je Draganova »dalekometna artilerija« prispevala toliko, da je zadostovalo za srebro. Ki ga je sodeč po fotografijah prejel ▶

Sveta Trojica: 2. mesto ekipe RD Novo mesto v postavi Djuričin – Saje. (Foto: A. Kolar).

Slivniško jezero: Dragan Djuričin v pričakovanju prijema. (Foto: A. Kolar).

Šmartinsko jezero: zadnja tekma je določila tudi zmagovalce letošnjega DP LKO (z leve): 2. mesto ekipa RD Bled 1 (Branislav Orlič, Ibro Redžić), 1. mesto ekipa RD Novo mesto (Jože Saje, Dragan Djuričin) in 3. mesto ekipa RD Voglajna (Aleksander Poš, Marino Crnkovič, Dani Banfič). (Foto: A. Kolar).

nasmeljani Dragan in Jože, ki se mu še na podelitvi vidi, da je z mislimi nekje povsem drugje.

Sicer pa se je tekma razpletla v najin prid tudi v drugih pogledih, saj so nekateri favorizirani konkurenti prav čedno zaostali. Prvo mesto je kot novinec v ligi osvojila ekipa Celje 2, tretji pa so bili Korošci.

2. tekma: Slivniško jezero

Na drugo tekmo na Slivniškem jezeru, najin edini rezultatski kiks, imava z Draganom še danes različne poglede. Po njegovem sva bila osma, ker sva premalo uporabljala lebdečo navezo, po mojem pa je šla celo medalja po gobe predvsem zaradi tega, ker se nama je snela natanko polovica vseh rib, ki so si drznile prijati. Ali ima prav on, ne bova nikoli izvedela, medtem ko bi si za svojo hipotezo upal kar precej resno trditi, da si zasluži status teorije. Še posebej, ker sem se v noči s sobote na nedeljo zbudil zaradi silovitega psovanja mojega ribiškega partnerja, ki bi se ga dalo prevesti približno takole: »Célo tekmo čakam na bonus ribo, ko končno prime, jo pa izgubim v plitvini zaradi tega, ker partner spi kot top!« Najbrž je odveč praviti, da sem modro zaspal nazaj. To, da bi naju že samo tistih petnajst kil, ki imajo tudi ime, spravilo na 4. mesto, pa sva si lahko izračunala po koncu tekme.

Vrstni red na drugi tekmi se je pri vrhu glasil: Bled 1, Voglajna, Ilirska Bistrica. To je povsem premešalo skupno razvrstitev in skoraj vsem ekipam ohranilo upanje za nadaljevanje prvenstva.

3. tekma: Mola

Na tretjo tekmo na Molo sva tako prišla precej živčna in po žrebu bi lahko bila še bolj, saj je tista pozicija do sedaj spravila v

Mola: največji krap tekme (foto: D. D.)

jok še vsakega razen mene. Sam pa na njej, ki me ima nekako rada, še nikoli nisem nasankal in tudi v tretje ni bilo nič drugače. Tretje mesto in za povrh še izjemno zabavna Frane in Milislav na sosednjem »štantu« - bolje se že skoraj ni dalo! No, ja, lahko bi tistih nekaj metov, ki so pod vodstvom močnih Draganovih rok končali na drugem bregu, bilo malce krajših. Bi prihranila nekaj živcev in stroškov.

Sicer pa se je v tretje izšlo dvema ekipama, ki sta do takrat zasedali začelje lestvice, kar najbolje priča o izenačenosti prvenstva. Zmaga je pripadla Celju 1 pred ekipo Dolomitov.

4. tekma: Šmartinsko jezero

Na zadnji tekmi na Šmartinskem jezeru sva za začetek lahko ugotovila, da naju sreča ne mara in da bova morala svoj rezultat prigarati brez tega, da bi lovila na sektorskem mestu. Je pa res tudi to, da bi, kot je pokazala tekma, v primeru, če bi izžrebala eno od nepremagljivih števil na levem ali desnem koncu trase, napetosti okoli boja za prvaka sploh ne bilo. Tako pa sva trepetala do konca in enkrat skoraj doživela infarkt, ko so konkurentom iz Bleda 1 naračunali dvajset kilogramov več

od dejanskega ulova in sva nepričakovano padla na drugo mesto. Še dobro, da so kmalu prišle korekture.

Naj priznam, da sem se ponižal in od sobote dopoldan tudi sam uporabljaj lebdečo navezo. Za mir v hiši in končno zmago, saj je sistem na tem jezeru res dal nekaj lepih in hitrih prijemov – enkrat je Draganu skoraj iztrgalo palico iz rok, saj je prijem sledil takoj po padcu vabe v vodo. Da pa bi bilo vse skupaj v stilu, sem zadnjega dvanajstkilaša dobil lepo pravoverno na dno. In sva bila oba zadovoljna. No, skoraj...

Pravzaprav je bilo roko na srce takrat moje zadovoljstvo že skaljeno, saj je uro pred koncem tekme Sandi Kolar poklical Dragana k sebi in mu razložil, da bo moral na svetovno prvenstvo brez svojega partnerja – torej mene. Da sem, kot bi se reklo, prestar. Dragan prisega, da je zastavil svojo besedo zame prav tako strastno, kot takrat v Franciji, ko je moledoval in grozil za prednostno obravnavo našega vozila, a je vodja slovenske tekmovalne komisije v LKO ostal dosti bolj neomajen od direktorja Renaultovega servisa.

Sektorski poziciji na Šmarjaku že od nekdanj zagotavljata visoke uvrstitve in tudi tokrat ni bilo nič drugače. Premočno so zmagali pošteno zmahani Domžalčani, ki jim proti koncu ni pričelo zmanjkovati le moči, ampak tudi hrane in vab. Drugi so bili tekmovalci iz ekipe RD Dolomiti – le malenkost pred nami, ki smo s tretjim mestom zabetonirali zmago v skupnem seštevku. Drugo mesto v generalnem vrstnem redu je pripadlo še eni izkušeni ekipi Bleda 1, tretji pa so bili perspektivni fantje RD Voglajna.

Še dobro, da sem tako »star in onemogel« sploh uspel dvigniti vse tiste pokale in zraven zmogel še zmagoviti nasmešek. A predolgo sem čakal na ta trenutek, ki mi je večkrat ušel le za las, enkrat celo na račun razlike v teži ujetih rib. Poleg tega pa je meni tekmovanje za državno prvenstvo v čast in ne služi zgolj kot vozovnica za svetovno prvenstvo. Pravzaprav mi v ta namen sploh ne služi več.

Sicer pa je bilo letošnja liga v LKO zelo prijetno doživetje. Z Draganom sva dokazala, da lahko tudi dokaj različna človeka odlično vozita skupaj, če ju družijo dobra volja, medsebojno spoštovanje in osredotočeno garanje za skupni cilj. Sandiju Kolarju pa moram priznati, da je kot običajno pridobil najboljše tekmovalne vode, dobro organiziral prvenstvo in ga tudi izpeljal z nekonfliktno dobrodušnostjo. Kar pa mu pri nadvse korektnih ekipah v tekmovalju niti ni bilo posebej težko.

Še v največje zadoščenje pa mi je, da sva se do triumfa prikopal skoraj brez uporabe lebdeče naveze in brez pomoči sektorske pozicije. Kar dokazuje, da se da tudi drugače, kot veli splošna moda.

*Osebnioizpovedno razpoloženje:
Jože Saje*

Na avtorjevo željo prispevek ni lektoriran.

Odrekanja in uspehi

Kako malo je potrebno za pristno otroško veselje, so nam pokazali pionirji in mladinci skupaj z njihovimi mentorji na ribiškem tekmovanju ob ribniku Črnelo, ki ga je tretjič zapovrstjo organizirala marljiva četica mentorjev v ZRD Ljubljana z Edijem Alibabičem na čelu. Kljub nesrečnim organizacijskim okoliščinam, ki so mentorje prisilile v samostojno delo, z druženji nadaljujejo. Tudi v Radomljah, kjer je idiličen ribnik Črnelo, je bilo tisto nedeljo, 4. oktobra, prav veselo. Med otroki, ki niso tekmovali za tekme ZRD Ljubljana, je slavil Teo Stupar, v kategoriji U-14 Edvin Šahinović, v kategoriji U-18 pa Enej Javornik. Po tekmovanju so se mentorji pomerili v peki rib in veselje se je nadaljevalo.

Jesenska tekma pionirjev in mladincev ob ribniku Črnelo v Radomljah je letos postala tradicionalna. **Edo Alibabič**, ribič, lovec in zagnan mentor mladincev, ki jo je vodil, nam je povedal: »Na današnji tekmi se družijo pionirji in mladinci iz ZRD Ljubljana in drugod. Letos je udeležba nekoliko slabša kot prejšnja leta, a sem vseeno zadovoljen. Prišlo je okoli 20 otrok iz RD Bistrica Domžale, RD Grosuplje, RD Ajdovščina, RD Straža Sava in RD Barje. Tekmi sta razdeljeni na dva dela. V prvem se pomerijo otroci za ligo ZRD Ljubljana, zanje skrbi Jani Hauptman, v drugi pa so vsi ostali«. Ko smo ga povprašali, kaj se bo dogajalo v veliki odprti kuhinji, kjer je bilo že vse pripravljeno za velik žar, je dejal: »Posebnost današnjega druženja je, da se po zaključnem tekmovanju mentorji pomerijo v peki jedi. Radi smo skupaj, radi se poveselimo in to želimo prenesti tudi na mlade!«

Jani Hauptman, ki je skrbel za tekmovalce za tekme ZRD Ljubljana, je ribič že od svojega petega leta starosti. Leta 1998 se je včlanil v RD Straža Sava, mladinski mentor pa je že najmanj sedemnajst let. Vseskozi je bdel nad mladinskimi tekmovanji v okviru ZRD. »Pred leti so na teh tekmah sodelovale ekipe iz RD Cerknica, RD Barje, RD Grosuplje, RD Straža Sava, RD Vrhnika in RD Vevče. Bilo je veliko otrok, tudi več kot 25, letos pa je bil upad udeležencev zelo močan, ostali sta le še ekipi – RD Grosuplje in RD Straža Sava. Nismo obupali in z dobro voljo nam je uspelo izpeljati pet tekem. Vse potekajo po pravilniku RZS o lovu rib z plovcem. Druženje vedno začnemo ob sedmih zjutraj, ko otrokom zaželimo dobrodošlico, privoščimo pa si tudi krepčilen zajtrk. Sledi žrebanje štartnih mest in tri ure

ribolova. Po zaključku stehamo ulov, nato pa se usedemo in pojedemo kosilo. Vsi že nestrpno pričakujejo podelitev priznanj, ki so ločena za kategoriji U-14 in U-18. Med druženjem je veliko časa za spoznavanje, klepet

se je to zgodilo. Medalje, pokale in druge zadeve smo morali financirati iz lastnih žepov«.

Ribe so bile, kot vedno, izbirčne in ulovi so se razlikovali od predela do predela. Med tekmovalci ZRD Ljubljana je v

tekmovalcev. Pekli so krape, babuške in potočne postrvi, za to so imeli na voljo tudi širok izbor začimb. Posebna komisija je na koncu ocenila kuharske mojstrovine in se odločila, da je najboljši pikantni krap men-

Razigrana ribiška ekipa po razglasitvi rezultatov, pokalov in medalj. Kako malo je potrebno za veselje! Mentorji in mladinci so se po tekmovanju pomerili tudi v peki rib, saj pravijo, da je najpomembnejše kakovostno druženje.

in ribiški pogovor. Na letošnjem zaključku me zelo veseli, da imam podporo Aleksandra Stevića, mentorja mladine v RD Barje, in Eda Alibabiča, mentorja v RD Bistrica Domžale. Zelo lepo sodelujemo tudi z Borutom Javornikom iz RD Grosuplje«.

Ko smo ga po zaključnem uradnem delu povprašali, kako je bil zadovoljen s potekom celotnega dne, je dejal: »Letošnje leto je bilo po mojem mnenju slabo glede sodelovanja RD v ZRD Ljubljana in srčno upam, da se z mentorji prej omenjenih ribiških druženj usedemo za mizo. Želim si, da bi bilo naslednje leto bolj živahno za vodo. Posebej moram poudariti, da je do letošnjega leta ZRD Ljubljana sodelovala z nami, letos pa nas je pustila čisto na cedilu. Žal mi je in ne vem, zakaj

kategoriji U-14 (pionirji) zmagal **Edvin Šahinović**, drugi je bil **Patrick Čož** in tretji **Marko Hotko**. V kategoriji U-18 (mladinci) je zmagal **Enej Javornik**, druga je bila **Sara Hauptman**, vsi preostali udeleženci so ostali brez ribe. Med tekmovalci, ki niso tekmovali za tekme ZRD Ljubljana, je slavil **Teo Stupar**, drugi pa je bil **Matej Pavčnik**.

Znan je tudi končni vrstni red tekmovalcev v ZRD Ljubljana. V kategoriji U-14 je prvi **Patrick Čož**, drugi je **Edvin Šahinović**, tretji pa **Marko Hotko**. V kategoriji U-18 je prva **Sara Hauptman**, drugi je **Enej Javornik**, tretja pa **Leja Javornik**.

Po končani tekmi je Edo Alibabič, prav kakor je obljubil na začetku, postregel s pravili kulinaričnega šova, v katerem so nastopali mentorji mladih

Majhna medalja, veliko veselje! **Matej Pavčnik** iz okolice Škofljice je med tistimi, ki niso tekmovali za tekmo ZRD Ljubljana, zasedel drugo mesto. Zaupal nam je, da je to njegova prva ribiška medalja. Na tekmovanju je spoznal veliko novih prijateljev in upa, da se bo z njimi lahko družil tudi v prihodnosti.

torja **Aleksandra Stevića** iz RD Barje.

»Mentorstvo otrok še zdaleč ni enostavno. Ne pozabimo, otroci so vsi, od 5. pa do 18. leta starosti. Ko delaš in komuniciraš z njimi, moraš biti hkrati otrok tudi ti, na drugi strani pa ohraniti zavest odraslega človeka, kar ni enostavno. To delo imam rad, saj so otroci najbolj iskreni ljudje, zato smo veliki prijatelji. Za njihovo veselje so dovolj že osnovna finančna sredstva, a mnogo odrekanja in prostovoljnega dela mentorjev, ki ni samoumevno,« je še dodal Hauptman.

Nace Nouwel

Srečanje v Zmajevem revirju

Z ribiči RD Barje se občasno družim že vse od začetka devetdesetih. Od takrat sem v njihovem ribiškem domu na Livadi ob Ljubljani preživel marsikateri četrtkov večer v prijetni ribiški družbi in izvedel veliko zanimivega o ribolovu.

Tokrat ni bil četrtek, pač pa nedelja, 8. novembra 2015. Vzrok za mojo zgodnjo jutranjo vožnjo iz Dravelj do ribiškega doma RD Barje pa je bilo tretje zaporedno druženje ljubiteljev lova na ščuke v Zmajevem revirju, kot je revir Ljubljanice, ki sega od mostu čez Ljubljano v Podpeči do zapornic na Ambroževem trgu v Ljubljani (zajema še Iščico in del Grubarjevega prekopa), posrečeno in z dobrim razlogom poimenovala mlajša generacija ribičev RD Barje, ki je organizirala dogodek.

V Zmajevem revirju je ščuk veliko, prav tako tudi tistih, ki jih lovijo. O tem priča več čolnov, privezanih na privezu pod ribiškim domom. Dostop do vode z ribiško palico je zaradi gosto zaraslih brežin Ljubljanice zelo otežen, marsikje pa tudi povsem nemogoč. Posebno to velja za predele gorvodno od mostu čez Ljubljano pri Livadi. Zato je čoln dobrodošel del opreme ribiča, ki želi preloviti večji predel revirja. Dolvodno vse do središča Ljubljane je dostop do vode bolj ali manj neoviran. Tudi v tem urbanem predelu je ščuk in sulcev na pretek in tudi ribič, ki nima čolna, lahko ujame svojo trofejno ribo – če se smem tako izraziti –, medtem ko pije kavo.

Vendar pa je pri tem treba poudariti, da velike ribe ne prijemajo tako pogosto, kot bi si ribiči želeli, in je za trofejno treba vložiti veliko »delovnih ur«, potrebno je dobro poznavanje revirja, ribjih navad, umetnih vab in njihove pravilne uporabe, potrebna je tudi dobra oprema, od palice in kolesca (slednje je še posebno obremenjeno, saj se vrti ves dan) do kakovostnega laksa ali pletenice in podobno. Pa da ne pozabim na zvrhano mero strpnosti in hladnokrvnosti, ko pride »mama« na ogled in ne prime.

Srečanje

Meglono ljubljansko jutro je bilo tisto nedeljo dokaj hladno. November je lahko v tem času že dosti hladnejši, a letos smo bili ponovno priče temperaturnim rekordom, saj se je čez dan dvignila tudi do 20 °C. Ribiči so po večini upoštevali organizatorjev urnik in večina je bila ob sedmih zjutraj že na zbornem mestu

izbirali umetne vabe ter se pri tem med seboj živahno pogovarjali.

Po zajtrku je vodja društva Jan Rozman pozdravil sodelujoče, na kratko povzel program in pravila ter vsem zaželel veliko uspeha. Nato je sledila vsem zanimiva predstavitev slovenskih voblerjev Savar – najprej na ploščadi pred domom, potem še na Ljubljani. Tam je praktično uporabo teh uspešnih vab, zaslužnih za prenekaterega kapitalnega sulca, ščuko, smuča in drugih plenilcev med

Pri vходу v ribiški dom sta potekala vpis sodelujočih in prevzem ribolovnih dovolilnic, dolžinskega merila in kuponov za zajtrk in kosilo. Ribiči so bili kljub mrzlemu in megljenemu nedeljskemu jutru dobre volje in polni optimizma.

druženja v Zmajevem revirju – ribiškem domu RD Barje.

Na vходу ribiškega doma sta potekala vpis sodelujočih – sodelovalo je 38 ribičev – in prevzem ribolovnih dovolilnic z merilno napravo in kuponov za zajtrk ter kosilo. Pred domom je nekaj ribičev preizkušalo sodoben pripomoček za privlačne posnetke iz ptičje perspektive (angl. drone); nadvse uporaben del opreme. Drugi so že sestavljali palice in

ribami, prikazal uspešen sulčar, ščukar in ribiški vodnik Mario Kapš. Znanec iz Prelesja pri Starem trgu ob Kolpi je zaslužen za marsikateri zobobol med kolpskimi (in drugimi) sulci. Pri tem igrajo pomembno vlogo ravno voblerji Savar, s katerimi Mario največ lovi in jih pozna do podrobnosti. Nasvetom smo prisluhnili z zanimanjem.

Megla se je povsem dvignila in pokazal se je jasen sončen dan, ko so se

V Ljubljani je še najlažje loviti iz čolna. Nekateri so si ga pripeljali kar s seboj.

Eden redkih trenutkov, ko sem ujel Branka Bačeliča brez kamere v rokah. Navdušen muhar je tudi avtor nekaj krajših ribiških filmov. Njegove gibljive slike si lahko ogledate na spletnem naslovu www.youtube.com/results?search_query=nature+freakz

ribiči odpravili svoji ribiški sreči naproti. Nekateri s čolni, drugi počasi peš ob bregu Ljubljanice in Iščice. Prve vabe so poletele skozi zrak, čofnile v vodo, potem pa gnane z neskončnim ribičevim optimizmom in pričakovanjem začele svojo pot skozi vodo prežečim ščukam pred nosom. In tako stokrat, tisočkrat.

Na takih in podobnih srečanjih in

ribiških družjenih seveda ne gre brez kuhinje. Tiste za pripravo hrane, da ne bo pomote... V njej sta kraljevala Martin Reja in Jaka Vodnik, ki sta tudi tokrat poleg krepkega zajtrka pripravila še odlični pasulj z mesom za kosilo. Martin in Jaka lovita ribe predvsem na morju, kjer velike lice, brancini in druge ribe niso varni pred njima. V

začetku devetdesetih pa je Martin še najraje zahajal na Iščico in tam lovil zajetne krape. Po krajšem pogovoru sem oba mojstra prepustil kuharskim opravilom. ▶

Ribičijo želimo približati ljudem

Jure Ušeničnik je eden aktivnejših mlajših članov RD Barje. Sicer reden sodelavec glasila Ribič, od nedavno tudi član Komisije za promotivne aktivnosti RZS, je aktiven tudi pri projektih, kot sta Urbani ribolov in Srečanje v Zmajevem revirju, ki ga skupaj s kolegi pomaga organizirati in voditi.

Jure, povej na kratko nekaj o današnjem dogodku.

»Ko smo pred dvema letoma v sodelovanju z ribiči portala ribicija.info pristopili k organizaciji prvega srečanja, smo imeli v mislih predvsem predstavitev reke Ljubljanice kot privlačnega ribiškega cilja za lov ščuke. Prvo srečanje smo izvedli skupaj; mi smo dali na voljo naš ribiški dom, oni pa so prišli in lovili skupaj z drugimi udeleženci.

V lanskem letu smo dogodek še okrepili, k sodelovanju smo povabili Danijela Vignjeviča – Dalienu, ki je pri-

Jure Ušeničnik je eden aktivnejših mlajših članov RD Barje in reden sodelavec glasila Ribič.

pravil zanimivo predavanje in praktičen prikaz delovanja in uporabe umetnih vab znamke savagegear. Letos smo podobno k sodelovanju povabili izdelovalca slovenskih voblerjev Savar, z nami pa sodeluje še več drugih sodelavcev.

Na letošnje, po vrsti tretje srečanje je prišlo nekaj manj

udeležencev kot lani, najbrž tudi zaradi tega, ker je danes nedelja. Za take prireditve je bolje če so ob sobotah, a mi smo bili časovno omejeni, obenem pa smo lovili ugoden vodostaj reke Ljubljanice. Ravno zaradi povišanega vodostaja smo morali prireditve dvakrat preložiti, saj želimo udeležencem zagotoviti čim boljše pogoje za ribolov, obenem pa jih ne izpostavljati nevarnostim, ki so lahko posledica povišane vode.«

Od kod vse prihajajo sodelujoči?

»Praktično iz vse Slovenije. Največ jih je iz Ljubljane, sledijo Gorenjska, Dolenjska, Štajerska in kočevski konec. Kot sem že povedal, jih je bilo lani nekaj več, letos jih je 35, vsega skupaj pa je z dogodkom povezanih okoli 60 ljudi.«

Od kod ime Zmajev revir? Provič slišim...

»Zmaja smo prevzeli z grba

mesta Ljubljana. Revir namreč poteka skozi sámo središče mesta. Ker v tem smislu še ni imel imena, smo se odločili za zmaja in veseli smo, da ga lahko tako poimenujemo, saj nas grb oz. logotip še bolj združuje.«

Kako pa je z »Urbanim ribolovom«?

»Urbani ribolov spada v kontekst *Ljubljana, zelena prestolnica 2016*. Letos nameravamo spletno stran nekoliko dodelati in popestriti. Povezali smo se z vsemi RD conskega odbora Ljubljana in Zavodom za ribištvo. Ribolov in ribištvo želimo na ta način približati ljudem. Slednje se premika precej počasi, premika pa se le.«

Kakšen pa je letošnji ulov?

»Letos je ulov nekoliko slabši. Na lanskem srečanju sta bili med 25 ščukami ujeti tudi 93 in 90 cm dolgi lepotic. Letos so manjše in jih je nekaj manj, manj pa je tudi ribičev.«

Predstavitve vobljerjev Savar je v teoretičnem delu potekala na ploščadi pred ribiškimi domovi, praktično pa nekaj metrov nižje na Ljubljani.

Damir Šekić (desni) in Aleš Benko sta bila s srečanjem zelo zadovoljna. Še posebno Damir, ki je dosegel drugo mesto in osvojil še nagrado za najboljšo fotografijo. »Naslednje leto se prav gotovo znova vrneval!« sta zatrdila.

Na takih dogodkih seveda ne gre brez dobre jedače. Martin Reja in Jaka Vodnik sta imela tako kot na lanskem srečanju »čez« kuhinjo. Kosilo je bilo odlično – tako kot vedno.

Mario Kapš je predstavil delovanje vobljerjev Savar, čemur smo z zanimanjem prisluhnili. Kdo le si ne želi ujeti kapitalne ščuke ali sulca? Mario jih ima že lepo število.

Nemanja Mitrović, ki se je udeležil dogodka, je član RD Barje tri leta. Ribolov mu pomeni predvsem sprostitve, obenem pa meni, da kot član RD lahko stori veliko za ribe in naravo.

Kdo se je najbolje izkazal

V prijatni družbi so ure hitro minevale. Ob pol štirih popoldan se je dogodek z oddajo fotografij v tem delu končal; sledilo je kosilo, po njem pa podelitev priznanj najboljšim udeležencem. Pravila so določala, da je moral vsak

udeleženec ujeti ščuko, s katero je želel sodelovati v konkurenci za eno izmed nagrad, fotografirati ob merilu, ki ga je prejel ob startu, tako da je bila iz fotografije jasno razvidna njena dolžina. Nagrajene so bile prve tri najdaljše ščuke, posebej pa

še najlepša fotografija. Poleg tega sta bila posebne pozornosti organizatorjev deležna najmlajši udeleženec Srečanja v Zmajevem revirju, Matej Pavčnik (10 let), in najstarejši, Branko Peček. Pred podelitvijo je udeležence pozdravil predsednik RD Barje, Teodor Gantar,

Naslednje leto bo še bolje

Nekaj dni po dogodku sem se na kratko pogovarjal z Janom Rozmanom, vodjo letošnjega Srečanja, in ga povprašal po vtisih.

»Glede na to, da smo cele tri tedne predstavljali srečanje, je bila udeležba po moje še vedno več kot odlična. Glede na to, da je bila nedelja, lepo vreme in še zadnje motociklistične dirke za veliko nagrado Valencije moto GP sem se bal, da bo udeležencev srečanja ljubiteljev lova ščuk v Zmajevem

Jan Rozman

revirju na Ljubljani veliko manj. Da jih je kljub temu prišlo kar lepo število, kaže na to, da kot ekipa dobro delamo. Računam, da bo vsako naslednje leto še bolje. S fanti se redno sestajamo in premlevamo nove ideje in predloge. Najboljše upoštevamo in jih uvrstimo v program. Brez tako dobre ekipe, kot je sedaj, te prireditve prav gotovo ne bi bilo, zato se ob tej priložnosti vsem lepo zahvaljujem.

V prvem letu je bilo najtežje, saj smo morali kot

mlajši pridobiti zaupanje starejših kolegov v RD. Zdaj je že nekoliko lažje, v bodoče pa bo še bolje.

Ulov je bil letos kljub skorajda idealnim razmeram nekaj slabši kot prejšnja leta. A tak je pač ribolov; vsak, ki ga pozna, ve, da vsakič ne gre vse, kot bi si želeli. Že sedaj pa vabim vse na srečanje v Zmajevem revirju v prihodnjem letu, obenem pa se še enkrat zahvaljujem kolegom za predano delo, naši RD pa za zaupanje.«

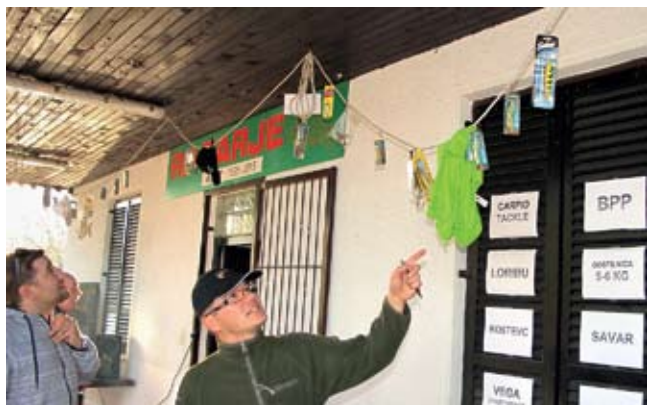
Na tokratnem srečanju v Zmajevem revirju se je najbolje izkazal Rok Majer s tole, dobrih 68 cm dolgo lepoticico iz Ljubljance. Prijela je na silikonsko ribico, boj pa je trajal nekaj minut. Z ekipo, v kateri sta bila še Tomaž Hribar in Ismet Krdžalič, so skupaj ujeli pet ščuk.

Pred podelitvijo nagrad priznan najboljšim je prisotne nagovoril predsednik RD Teodor Gantar. Vsem se je zahvalil za obisk in jih povabil na naslednje srečanje v prihodnjem letu. Posebej je čestital ribičem, ki so se najbolje izkazali, ni pa pozabil pohvaliti »ta mladih« za uspešno izvedeno prireditev.

Najmlajši udeleženec srečanja Matej Pavčnik je iz rok vodje prireditve Jana Rozmana prejel priložnostno darilo.

Posebno zanimivo je bilo uganjanje dolžine vrvi ki je bila napeta pod stropom. Za večino je bila uganka prevelika. Najbližje pravi dolžini je bil na koncu Vojko Dimitrijevič, član RD Železniki. Poleg vrvi v dolžini 21,72 m je dobil še vse tisto, kar je bilo obešeno na njej. Veselje je delil s svojima kolegoma iz iste družine Stanetom Mohoričem (na levi) in Urošem Pintarjem.

Najboljši trije od leve: Damir Šekić drugo mesto (tudi najboljša fotografija), zmagovalec Rok Majer in tretje mesto Luka Demšar.

Mojster za španske some Nikica Branković (glej Ribič, 9/2015) je bil tokrat med drugim zadolžen tudi, da nihče ni ostal žejen.

Del prizadevne ekipe organizatorjev (levo zadaj): Peter Ovsenjak, Tomaž Kužnik, Žiga Tadič, Luka Demšar, Matevž Ušeničnik, spredaj Jure Ušeničnik in vodja tokratnega srečanja Jan Rozman. Mislim, da so v en glas zavpili: »Nasvidenje v Zmajevem revirju leta 2016!«

se zahvalil za udeležbo in jih povabil na naslednje srečanje prihodnje leto. Priljubljeni predsednik ni skoparil niti s pohvalami na račun »ta mladih«, ki so dogodek res vzorno organizirali in ga brez zapletov pripeljali do konca. Za njim je vodja druženja Jan Rozman

začel z razglasitvijo rezultatov ter podeljevanjem nagrad in pokalov. Zmagal je ribič Rok Majer, ki je uspel ujeti dobrih 68 cm dolgo lepoticico (poleg drugih nagrad je dobil palico za vijačenje Daiwa infinity), drugi je bil Damir Šekić z 61 cm dolgo ščuko in

prejel tudi nagrado za najboljšo fotografijo, tretje mesto pa je zasedel Luka Demšar s ščuko, dolgo 55 cm.

Posebno zanimivo je bilo uganjanje dolžine vrvi, napeljene pod stropom ribiškega doma. Pri tem sem sodeloval tudi sam in se seveda krepko zmotil. Večkrat zavozlana in zavita vrv je bila za večino pretrd oreh. Na koncu se je izkazalo, da je najbolj natančno mero napovedal Vojko Dimitrijevič, član RD Železniki. Zmagovalca smo vsi glasno pozdravili, še najbolj pa njegova kolega Stane Mohorič in Uroš Pintar, člana iste RD. Vojko je za nagrado prejel vrv v celotni dolžini in vse, kar je viselo na njej. In tega ni bilo malo. Menim, da bo, vsaj kar zadeva voblerje, za nekaj časa preskrbljen.

Dnevi so se na žalost že precej skrajšali, zato je podelitev zadnjih nagrad potekala že v mraku. Bila je trda tema, ko smo se razšli, bogatejši za izkušnjo prijateljskega druženja na sončno novembrsko nedeljo v Zmajevem revirju. Nasvidenje prihodnje leto!

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Vsestranska naveza

Za uspešen ribolov krapov in njihovih velikih sorodnikov je navadno dovolj, če ribič pozna le dve ali tri uporabne naveze. Prav lahko pa se zgodi, da le-te nenadoma povsem odpovejo v neznan in drugačni vodi ter pri ribolovu divjih in izbirčnih rib. Da se takšen neželeni scenarij ne bi uresničil, je dobro poznati več navez, s katerimi se lahko prilagodimo različnim ribolovnim razmeram. Tokrat vam bom predstavil vsestransko navezo (angl. multi rig), ki je zelo uporabna za dvignjene vabe (angl. pop up), nekateri pa z njo lovijo tudi neposredno na dnu.

Navezo je razvil Mike Kavanagh, znani ribič iz Velike Britanije, ki krape lovi že vse od 70. let prejšnjega stoletja. Njegovo vsestransko navezo ribiči poznajo tudi pod imenom naveza Johnnyja Maca, ker je prav on z njo nizal številne ribiške uspehe in je zaradi njega priljubljena med ribiči. Ime naveze izvira iz vsestranskosti pri ribolovu, njena velika prednost pa je v izvirni obliki končnega laska, ki ima obliko črke D. V tem pogledu je podobna D-navezi, ki sem jo predstavil v Ribiču, 4/2015.

Naveza deluje tako, da trnek leži na ribolovnem mestu pod zelo agresivnim kotom. Krap ali druga večja riba iz skupine krapovcev, ki vsrka končni del naveze s trnkem, se jo bo zelo težko rešila. Navezo odlikuje tudi možnost izjemno

Sestavine za izdelavo

Odrežite približno 25 cm prevlečene pletene vrvice. S pomočjo enostavnega vozla izdelajte 5 cm dolgo zanko.

Za izdelavo multinaveze potrebujete zatiče (štoperje), zaponke, cevko za poravnavo vrvice, trnek, škarje za pleteno vrvico, dvignjene bojljije (angl. pop up), iglo za prebadanje bojljiev, pripravo za zategovanje vozlov, svinčeno utež, prevlečeno pleteno vrvico, obroček, volframovo pasto ali svinčeno šibro.

S škarjami odrežite odvečno vrvico. V pomoč vam bodo posebne škarje za rezanje pletene vrvice.

Na zanko namestite trnek. Uporabite tiste, s katerimi najraje lovite z dvignjenimi vabami (angl. pop up).

Na zanko namestite obroček.

Zanko poveznite čez konico trnka.

Na obroček namestite gumijasto elastiko. Oblikujte preprosto zanko. Namesto takšnega sistema lahko zaključno zanko že kupite; ponuja jo več znanih podjetij za kraparsko opremo.

Z iglo za prebadanje prebodite bojlji.

S čeljustmi na koncu igle za prebadanje bojljev objemite gumijasto elastiko in nežno potegnite.

Ko je bojlji na elastiki, ga zavarujte z zatičem (štoperjem).

Takoj za vozlom, ki ste ga izdelali v prvi fazi, ogulite krajši odsek vrvice.

Na predel vrvice med oguljenim in prevlečenim odsekom namestite manjšo količino volframove paste, ki jo oblikujete s prsti.

Na vrvico poveznite cevko za poravnavo vrvice. Zanko izdelajte s pomočjo enostavnega vozla.

Zanko utrdite s pripravo za zategovanje vozlov. Pri tem uporabite primerno silo. Odvečno vrvico odrežite s škarijami za rezanje pletene vrvice.

S pomočjo Grinnerjevega vozla privežite glavno vrvico (laks) na zaponko. Namestite svinčeno utež.

Zaključni del vsestranske naveze je pripravljen za ribolov.

Takole je videti vsestranska naveza, njen zaključni del ter detalj z zaponko in svinčeno utežjo.

enostavne zamenjave trnka. To storite tako, da dvignete zanko in jo premaknete prek konice trnka, snamete trnek in ga po potrebi zamenjate (denimo, če po ulovu ribe niste več prepričani, ali je še oster).

Menim, da je vsestranska naveza najboljša, če lovimo z dvignjenimi (*angl.* pop up) vabami. Veliko ribičev z njo lovi tudi na dnu, kar potrjuje njeno vsestranskost. Nekateri avtorji, denimo Gerrard Williams, navajajo, da je naveza najboljša

za ribolov na zamuljenem ali poraslem dnu (op. prev.).

Vsestransko navezo zvežemo s posebno prevlečeno vrvico, ki jo kasneje delno ogulimo. Krajši oguljen odsek vrvice je mehkejši in pomaga, da se vaba v vodi

Z vsestransko navezo je mogoče uspešno loviti podnevi in ponoči.

Vsestranska naveza ni med mojimi priljubljenimi navezami. Kljub temu sem z njo ujel kar nekaj lepih krapov.

Opisana naveza se dobro izkaže v revirjih s stoječo in tekočo vodo. Vedno pa bodite pozorni na akcijo. Pogosto so prijemi siloviti.

Majhnih in srednje velikih krapov ni težko uloviti. Za večje primerke, ki so tudi bolj izkušeni, boste pogosto potrebovali druge zahtevnejše naveze.

lepše zavrti in tako pravilno postavi na svoje mesto. Navezo lahko uporabite na različnih vrstah dna. Ni treba poudariti, da vedno lovite s samo izjemno ostrimi trnki.

Navezo lahko izdelate na različne načine, v tem prispevku opisujem le enega izmed njih. O drugih načinih izdelave lahko več preberete na svetovnem spletu. Tam je veliko uporabnih

videoposnetkov, ki vam bodo olajšali morebitne začetniške težave. Dober prijem vam želim!

*Besedilo in fotografije: Radek Filip
Prevedel: Jure Ušeničnik*

Rezultati natečaja za najboljšo ribiško fotografijo

Ribiška zveza Slovenije na podlagi razpisanega natečaja za najboljšo ribiško fotografijo na temo *Podvodne fotografije domorodnih vrst sladkovodnih rib*, objavlja naslednje rezultate natečaja:

1. mesto: Uroš Kristan, avtor fotografije Kapelj, ki bo za nagrado prejel dnevno ribolovno dovolilnico za revir Obrh (ZZRS).

Kapelj; avtor Uroš Kristan

2. mesto: Jure Višnar, avtor fotografije Lipan, ki bo za nagrado prejel dve dnevni ribolovni dovolilnici za revir Savinja (RD Ljubno).

Lipan; avtor Jure Višnar

3. mesto: Žan Kranjc, avtor fotografije Klen, ki bo za nagrado prejel dnevno ribolovno dovolilnico za revir Soča (RD Tolmin).

Klen; avtor Žan Kranjc

Milan Berlot l.r.
predsednik Komisije RZS za promocijske aktivnosti

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik Ribiške zveze Slovenije

Franc Urbančič

(1932–2015)

Medvoški ribiči smo se julija letos na pokopališču v Preški pri Medvodah poslovili od dolgoletnega člana Franca Urbančiča.

Vse življenje je bil velik ljubitelj narave, gobarjenja in ne nazadnje ribolova. Svoj prosti čas je najraje preživljal ob njegovi Sori, kjer je imel tudi lepo urejen vrtiček in svoje ribolovno mesto v Goričanah, ki ga je rad delil z ribiškimi tovariši in jim dajal nasvete, kako uživati v prelepem ribolovu ciprinidnih rib, vodilnim organom družine pa sporočal o spremembah na vodi in ob njej.

Rad je zahajal tudi na ribnik Šmartno pod Šmarno goro, in to tudi takrat, ko ni lovil rib, da bi z ribiškimi prijatelji pokramljal o usodi slovenskega sladkovodnega ribištva. Imel je ogromno ribiškega in življenjskega izkustva, ki ju je rad prenašal na sotovariše. Kot vsak gobar je bil malo bolj skrivnosten pri gobarjenju. Radi smo ga poslušali.

Ribiški izpit za športnega ribiča je opravil že leta 1964 kot član RD Barje. V 70. letih ga je življenjska pot pripeljala v Medvode in leta 1977 tudi v našo RD, kjer je opravljal različne funkcije – od člana upravnega odbora, predsednika nadzornega odbora do izvajalca elektroribolova in ribiškega čuvaja.

Za svoje delo je prejel številne pohvale in priznanja, večkrat znak za ribiške zasluge z listino, dvakrat plaketo RD Medvode, bil je odlikovan z redom za ribiške zasluge z listino III., II. in I. stopnje in bil leta 2004 razglašen za častnega člana RD.

Tisti, ki smo se še zadnjič prišli posloviti od njega, lahko povemo, da je bil med nami zelo priljubljen. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

*RD Medvode***Milan Pazlar**

(1924–2015)

6. septembra nas je pretresla novica, da je naše vrste po dolgotrajni boleznici za vedno zapustil naš dolgoletni član Milan Pazlar.

Milan je že v rani mladosti kazal, da bo postal zavzet ribič. Odraščal je v blejskem okolišču, nedaleč od objema Blejskega jezera in Save Bohinjke; ljubezen do narave in ribjega življa ga je povsem prevzela. Ker so bili tisto še časi birokratskih ovir za vpis v RD

Bled, je le čakal na pravi trenutek in ga tudi dočakal leta 1958, pet let po njeni ustanovitvi. To so bila v zgodovini RD zelo pomembna leta – začetek, ko je bilo treba trdo prijeti za vsako delo. Ampak to mu ni povzročalo ovir. Leto kasneje je opravil ribiški izpit. Njegovi takratni prijatelji so takoj ugotovili, da so v svoje vrste sprejeli poštenega in marljivega človeka ter dobrega prijatelja. Vedno je pomagal pri vseh delih v RD, predvsem v ribogojnici, kjer se je zavzemal predvsem za ohranitev domorodnih vrst rib. Zelo rad je ribaril na obeh revirjih – na Savi Bohinjki in v Blejskem jezeru, še posebno pa ga je mikal ribolov s plovcem, zato se je redno udeleževal tekmovanj v Črnomlju, Metliki ter v Italiji in na Madžarskem. Leta 1975 je opravil še državni izpit za sodnika v lovu rib s plovcem in kastingu. Med letoma 1976 in 1984 je bil član upravnega odbora RD Bled, kjer je bil zadolžen za vodenje ribiškočuvajske službe. Pomagal je tudi pri organizaciji in izvedbi drugih družinskih dogodkov, predvsem tekmovanj. Menjavale so se generacije, prišli so mlajši, ampak z vsemi je našel skupen jezik in vsi so ga spoštovali. Za svoje delo je prejel številna priznanja:

- leta 1973 red za ribiške zasluge III. stopnje z listino,
- leta 1978 eed za ribiške zasluge II. stopnje z listino,
- leta 1983 red za ribiške zasluge I. stopnje z listino,
- leta 2001 plaketo zveze z listino
- in leta 2007 je postal častni član RD Bled.

Po skoraj šestdesetih letih delovanja v društvu ga je premagala bolezen. Ob trenutku slovesa se mu zahvalujemo za vse njegovo delo in iskreno prijateljstvo. Ohranili ga bomo v trajnem in spoštljivem spominu.

*RD Bled***Rudi Polner**

(1933–2015)

Le kdo ve? Morda sonce, veter, jasen dan, kdaj se reka časa steče s svojo poslednjo kapljo v potok življenja. Le še koliko dni bo preostalo popotniku na tej vsakdanji poti?

Skupaj z njegovimi najbližjimi smo se 10. septembra na pokopališču v Mariboru poslovili od našega dolgoletnega in spoštovanega člana Rudija Polnerja tudi člani RD Radlje, RD Mozirje in RD Ljubno.

Rudi je bil velik ljubitelj narave, z njo je živel od rane mladosti. Svoja prva leta je družina Polner preživela

v Vuzenici v neposredni bližini potoka Cerkvenica. Bližina vode ter opazovanje življenja v njej ga je zaznamovalo do konca njegovega življenja. Zavedal se je njene krhkosti in ogroženosti, zato je kasneje, ko je pristopil med ribiče, ob uživanju ribolova veliko svojega časa namenjal ribogojstvu in na tem področju z bratom Jožetom veljal za velikega strokovnjaka. Njegovo mnenje smo ribiči spoštovali in ga cenili.

Ribiči Rudija nismo poznali le kot uspešnega športnega ribiča, ampak predvsem kot dobrega prijatelja; znal je poskrbeti za vsakdanje skrbi ljudi, ki jih je srečeval na sejah ali ribiških prireditvah. Njegovi številni prijatelji vemo, kako dobro in s kakšno skrbnostjo je znal pripraviti hrano po zaključenih delovnih akcijah ter za koliko smeha in dobre volje je znal poskrbeti.

Rudi je bil član RD Radlje od njegove nastanka leta 1958. Opravljal je številne funkcije, več kot 35 let je bil član predsedstva RD Radlje ter vodja temeljne enote Maribor.

Štirideset let je bil tudi član RD Mozirje. Njegovo požrtvovalno delo pri gradnji ribiškega doma je izjemno in cenjeno. Za njegov trud in prispevek so ga člani RD Mozirje imenovali za svojega častnega člana.

Zadnja leta svojega življenja je vse težje prenašal bolezenske tegobe, s katerimi se je srečeval vse pogosteje. Slabo počutje ga je vse bolj omejevalo, z vsakim korakom ob vodi je bil vse bližje spoznanju, da mu življenjska moč pojenjuje, da so vse bolj nedosegljivi vsi prelepi tolmeni v Savinji, Bistrici, Velki in reki Dravi. Svoje zadnje lepe trenutke v ribolovu je doživljal ob ribniku RD Ljubno, kjer je našel veliko dobrih prijateljev, ki jih je neizmerno cenil.

Rudi je za njegovo dolgoletno ter cenjeno delo prejel številne pohvale in priznanja: odlikovan je bil z redom za ribiške zasluge III., II. In I. stopnje ter s plaketo RZS z listino.

Velka, Bistrica, Savinja, Drava nemo odnašajo spomine v svoje globočine, valovi pojo pesem slovesa, ki je otožno ob misli na vse lepo in ob zahvali za vse preživeto in podarjeno v naši RD Radlje. Naj pojo melodijo zahvale in obljube večnega spomina.

*RD Radlje***Roman Paškulin ml.**

(1954–2015)

V tragični nesreči nas je zapustil naš dolgoletni član, prijatelj Roman Paškulin ml. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

RD Žiri

Božični meni

S tokratnim prispevkom končujemo letošnjo serijo kuharskih druženj z Gojkom Škoričem. Tokrat nam ponuja idejo menija za božično ali novoletno praznovanje. Sestavljen je iz štirih jedi:

- hladna predjed: ribji file v suhi marinadi iz pravega črnega čaja darjeeling,
- juha: ribja juha iz prekajene ribe in zelenjave,
- topla predjed: rižota iz postrvi in radiča,
- glavna jed: riba v soli.

Ribji file v suhi marinadi iz pravega črnega čaja darjeeling

Za pripravo potrebujemo:

- ribji file (riba mora biti težja od 1 kg),
- 3 kg mlete morske soli,
- 1 kg rjavega sladkorja,
- 20 dag lupine neškropljenih limon in limet,
- 20 do 25 dag črnega darjeeling čaja.

V mešalnik damo limonino in limetino lupino, dodamo čaj in vse dobro premešamo. Nato zmešamo sol in sladkor

Ribji file v suhi marinadi iz pravega črnega čaja darjeeling (foto: J. Borišek)

ter dodamo predhodno zmešan čaj ter limonino in limetino lupino. Vse dobro premešamo in pustimo maso stati dvajset minut. V globoko posodo na dno natresemo pripravljeno maso, nanjo pa položimo očiščen ribji file, ki smo mu predhodno odstranili kožo ter ga prekrijemo z isto maso. Pomembno: riba mora biti povsem prekrita, zato jo z roko še malo potlačimo. Posodo pokrijemo in damo na hladno za 8 do 12 ur. Čim dlje je riba v marinadi, boljša je jed.

Ko vzamemo file iz marinade, ga operemo s hladno vodo. Narežemo ga na tanke rezine, kot pri karpacu, lahko pa tudi na nekoliko debelejša kosčka. Pri serviranju ribo položimo na ohlajeno kuhano zelenjavo in prelijemo z dresingom, ki ga pripravimo iz jogurta, maskarponeja, olivnega olja, nasekljanega drobnjaka, sojine omake, svežega nasekljanega rdečega čilija, rumenjaka iz kuhanega jajca, sladkorja, soli in popra.

Ribja juha iz prekajene ribe in zelenjave

Za pripravo ribje juhe za štiri osebe potrebujemo:

- dve prekajeni ribi (približno 40 dag),
- ribjo osnovo,
- eno večjo čebulo,
- 10 dag korenja,
- dva stroka sesekljanega česna,
- 5 dag stebelne zelene,
- 5 dag sladkega janeža,
- lovorov list,
- vejico rožmarina,
- peteršilj (po okusu),
- sol, poper.

Na olivnem olju prepražimo čebulo, da postekleni, dodamo narezano zelenjavo in dušimo 10 do 15 minut, dodamo koščke prekajene ribe in dušimo še 5 do 6 minut. Solimo, popopravimo, dodamo lovorjev list in vejico rožmarina. Zalijemo z ribjo osnovo, če je nimamo, lahko tudi z vodo. Juha naj počasi vre, da se zelenjava zmeha. Potem vzamemo ven lovor in rožmarin ter juho zmešamo s paličnim mešalnikom, da postane srednje gosta. Preden jo ponudimo, vanjo dodamo še preostale koščke prekajene ribe.

Rižota iz postrvi in radiča

Za pripravo rižote za štiri osebe potrebujemo:

- postrvi file (približno 40 dag),
- dve manjši čebuli,
- 10 dag radiča,
- dva stroka sesekljanega česna,
- peteršilj (po okusu),
- 1 dl belega suhega vina,
- 24 dag oparjenega (angl. parboiled¹) riža,
- ribjo osnovo,
- 1 dl olivnega olja,
- 10 dag masla,
- sol poper.

Na olivno olje damo drobno sesekljano čebulo, dodamo na koščke narezano ribo, dušimo, potem dodamo narezan radič in

Rižota iz postrvi in radiča (foto: J. Borišek)

sesekljan česen ter nadaljujemo z dušenjem, dodamo še vino.

V drugo posodo damo vodo, jo posolimo in ko zavre, dodamo riž. Skuhamo ga napol. Nato ga odcedimo in speremo z vodo. Riž dodamo prepraženi ribi z radičem ter dušimo in zalivamo z ribjo osnovo, dokler ni kuhan. Če nimamo ribje osnove, zalivamo z vodo. Ko je riž kuhan, v rižoto vmešamo še maslo. Rižoto damo na krožnik in nanjo položimo nekaj tanko narezanih rezin svežega ribjega fileja. Krožnik za nekaj minut postavimo v razgreto pečico, nato ga vzamemo ven in preden ponudimo, rižoto posujemo še s peteršiljem.

Riba v soli

Za pripravo jedi za štiri osebe potrebujemo:

- 1 večjo ribo, postrv, sulca ali smuča (najbolje je, da riba tehta približno 2 kg),
- 3 kg grobo mlete morske soli,
- 12 beljakov,
- timijan, žajbelj, rožmarin – po okusu, a svetujemo, da ne preveč,
- rezino limone.

Riba v soli (foto: G. Škorič)

Timijan, žajbelj in rožmarin sesekljam in vmešamo v sol. Beljake rahlo stepemo in počasi dodajamo v sol, da dobimo snežno kepo. Po potrebi lahko dodamo še malo vode. Riba ne smemo razluskati, ampak ji samo odstranimo drobovje. Trebušno votlino rahlo posolimo, vanjo damo rezino limone, vejico žajblja, timijana in rožmarina.

Dno pekača pokrijemo s soljo, nanjo položimo ribo in s solno maso prekrijemo ribo. Pekač damo v poprej razgreto pečico in uro do uro in dvajset minut pečemo pri temperaturi 180 °C. Ko je riba pečena, odluščimo zgornji del soli in ribo postrežemo. Kot prilogo predlagamo dušen por, zelenjavo na žaru in v peči pečen krompir.

Ob tej jedi priporočamo suho belo vino iz Goriških brd ali Vipavske doline.

Borut Jerše

¹ Oparjen (angl. parboiled) riž je riž, ki je pred brušenjem toplotno obdelan s paro ali vročo vodo. Pri tem večina vitaminov in mineralnih snovi preide iz semenskega ovoja v notranjost zrn. Na tak način se v njih v večji meri ohranijo vitamini in minerali. Spremeni se tudi struktura zrn, ki postanejo bolj čvrsta in rjavkaste barve. Pri kuhanju se ne sprimejo in ne razkuhajo (op. ur.).

Ribiška družina: Bohinj
Voda (revir): **Sava Bohinjka**
Vrsta ribe: **šarenka**
Dolžina (cm); teža (kg): **76 cm; 3,75 kg**
Način lova in vaba: **muharjenje, potezanka**
Datum ulova: **17. oktober 2016**
Ujel: **Luka Zdešar**
Naslov: **Ljubljana**

Ribiška družina: **Kočevje**
Voda (revir): **Rudniško jezero**
Vrsta ribe: **krap**
Dolžina, teža: ***, 26,6 kg**
Način lova in vaba: **talni ribolov, bojli**
Datum ulova: **oktober 2014**
Ujel: **Ermin Kvirgič**
Naslov: **Ljubljana**

Ribiška družina: **Barje**
Voda (revir): **Ljubljana**
Vrsta ribe: **sulec**
Dolžina (cm); teža (kg): **90 cm, ***
Način lova in vaba: **vijačenje, vobler**
Datum ulova: **oktober 2015**
Ujel: **Jan Rozman**
Naslov: **Ljubljana**

Preporočilo, kolikšne naj bi bile minimalne mere trofejnih rib, je bilo objavljeno v **Ribiču, 4/2006**, najdete pa ga tudi na spletni strani Ribiške zveze Slovenije: <http://www.ribiska-zveza.si/ribolov/pogosta-vprasanja>.

● OBVESTILA

Razpis natečaja 29. Odprtega in 18. Državnega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2016

Ribiška zveza Slovenije razpisuje natečaj za **29. Odprto in 18. Državno prvenstvo Slovenije za najboljšo umetno muho 2016**, ki poleg mednarodne uvrstitve domačim vezalcem prinaša tudi naslov državnega prvaka.

Vezalci lahko sodelujete v naslednjih kategorijah:

1. suhe muhe,
2. ličinke in mokre muhe,
3. potezanke,
4. realistični vzorci.

Pogoji za tekmovanje

1. Vezalec lahko sodeluje v vsaki od navedenih kategorij le z enim vzorcem, ki naj ga pošlje v dveh primerkih in s katerim se ni udeležil še nobenega natečaja.

2. Za vsak vzorec je treba navesti:
 - znano ali novo ime izdelka (če je novo, naj bo izvirno in, če le mogoče, kratko),
 - geslo, s katerim vezalec pred komisijo izkaže svojo istovetnost,
 - vezalne sestavine (telo, krilca, rep ...),
 - velikost in tip trnka,
 - ime živali, ki jo vezalec posnema, če je le mogoče, naj vezalec priloži njeno fotografijo (velja samo za kategorijo realističnih muh).

Žirija bo zavrnila vse vzorce, za izdelavo katerih bodo vezalci uporabili dele pravih insektov (krilca, noge ...).

3. V spremnem pismu naj vezalec navede svoje osebne podatke (ime, priimek, naslov, e-naslov, telefon, država, za katero tekmuje), ime muhe in geslo ter ga v zaprti ovojnici priloži izdelku, dvojnik pisma pa ohrani za dokazilo avtorstva.

4. Žirija bo pri ocenjevanju v prvi, drugi in tretji kategoriji upoštevala naslednja merila:

- razmerje med vezalnimi prviniami,
 - trdnost in tehnično dovršenost izdelave,
 - ustreznost izbire gradiva,
 - splošni vtis in
 - inovativnost.
- Pri ocenjevanju izdelkov v četrti kategoriji – realistični vzorci – bo največji poudarek na posnemovalni uspešnosti.
5. Žirija si pridržuje pravico do naknadne razvrstitve vzorcev, če bo menila, da niso prijavljeni v ustrezno kategorijo.
 6. Odločitev žirije je dokončna.
 7. Žirija bo upoštevala izdelke, ki bodo oddani na pošto **do 31. januarja 2016**.

Izdelke pošljite na naslov:

Ribiška zveza Slovenije (za natečaj 2016)
Tržaška cesta 134
SI- 1001 Ljubljana

Na podlagi navedenih meril bo žirija izbrala po tri najboljše izdelke v posamezni kategoriji in podelila diplome ter nagrade za prva tri mesta.

Vljudno vas prosimo, da vse navedene podatke izpišete čitljivo, izdelke pa pošljete v embalaži, v kateri bodo zavaro-vani pred poškodbami med transportom!

Rezultati bodo razglašeni na zaključni prireditvi, o čemer boste udeleženci natečaja poprej pisno obveščeni.

Vse slovenske vezalce vljudno vabimo k udeležbi na 29. Odprtem in 18. Državnem prvenstvu Slovenije, saj tako sodelujete tudi v tekmovanju za državnega prvaka.

Luka Hojnik,
Predsednik Muharsko-vezalske
komisije RZS

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik Ribiške zveze
Slovenije

A	Ali je Gračanica še čista reka? (<i>Magda Guček</i>)	86	Kaj smo pravzaprav slovenski ribiči (<i>Tone Škrbec</i>)	122	Naveza 360 (<i>Radek Filip</i>)	349	
B	Bo kralju voda odzvonilo? (<i>Rajko Zajc</i>)	128	Kako sem prvič postal državni prvak (<i>Jože Saje</i>)	385	Naveza z dvignjeno vabo (<i>Radek Filip</i>)	195	
	Bojli ali koruza? (<i>Jure Ušeničnik</i>)	374	Kanomljica, nedotaknjen muharski raj (<i>Jure Ušeničnik</i>)	219	Naveza za ribolov na zamuljenem ali poraslem dnu (<i>Radek Filip</i>)	232	
	Bolezen zaspanih koi krapov (<i>Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	47	Kapitalni ulovi 39, 79, 198, 239, 279, 319, 359, 397		Navod k umetni riboreji (<i>dr. Romana Erhatic Širnik</i>)	248	
	Botrova ščuka (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	188	Kastingarji srebrni na Češkem (<i>Bruno Zorko</i>)	342	Nazaj k ribiškim koreninam (<i>Jure Ušeničnik</i>)	295	
	Božični meni (<i>Borut Jerše</i>)	396	KD-naveza (<i>Radek Filip</i>)	275	Nekaj napotkov za muharjenje v marcu (<i>Vladimir Mikec</i>)	72	
C	Cerkniščica (<i>Dejvid Tratnik</i>)	366	Kje v Sloveniji še živijo genetsko čiste potočne pstrvi? (<i>Aleš Snoj, Klavdija Bogataj, Jernej Bravničar in Simona Sušnik Bajec</i>)	5	Nekaj ribiških dni v oktobru (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	335	
Č	Čista ribja juha z žličniki in v foliji pečena nadevana postrv (<i>Borut Jerše</i>)	238	Končno prekla iz Bologne (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	103	Netovariški odnosi in podtikanja so slaba popotnica (<i>Častni odbor etičnega kodeksa RZS</i>)	4	
	Čista ribja juha z ribjimi zavitki in s slanino prešpikana pečena ščuka (<i>Borut Jerše</i>)	358	Kostanjevce pomladi (<i>Jure Ušeničnik</i>)	35	Neurje ustavilo slovenske prvake (<i>Jože Šmejc</i>)	302	
	Čoln ORIGO 300 – rezultat slovenskega znanja	135	Kuga rakov (1. del) (<i>Vlasta Jenčič, Al Vrezec, Darja Kušar, Matjaž Ocepek</i>)	167	Novo vodstvo RD Bistrica Domžale (<i>dr. Tomaž Lavrič</i>)	149	
			Kuga rakov (2. del) (<i>Vlasta Jenčič, Darja Kušar, Al Vrezec, Matjaž Ocepek</i>)	210	O		
D	»Da kaj krapov pripelješ, da bomo lovili« (<i>Boža Herek</i>)	288	L	Lahkotno popoldansko beličarjenje (<i>Jure Ušeničnik</i>)	96	Obetaven ribiški podmladek (<i>Jože Šmejc</i>)	51
	Dan za praznovanje (<i>Boža Herek</i>)	372	Lendavski ribiči so praznovali (<i>Štefan Hari</i>)	15	Obisk osnovnošolcev pri blejskih ribogojcih (<i>Brane Mulič</i>)	226	
	Deseti Pokal Donava-Jadran Sloveniji (<i>Jože Šmejc</i>)	263	Lesketajoča se krila umetnih muh (<i>Nadica in Igor Stančev</i>)	113	Odrekanja in uspehi (<i>Jure Ušeničnik</i>)	387	
	Deviška lška (<i>Jure Ušeničnik</i>)	54	»Ljubljanka je zame najlepša, čarobna reka« (<i>Borut Jerše</i>)	133	Ogrizenost alpskih vodotokov (<i>Barbara Bric, Maša Čarf</i>)	164	
	D-naveza (<i>Radek Filip</i>)	111	Lov krapovcev z umetno muho (<i>Nace Nouvel</i>)	354	O ribičiji in še čem (<i>Tone Škrbec</i>)	62	
	Do konca je še vse mogoče (<i>Drago Ornik</i>)	265	Lovci in ribiči predstavili svoje delo (<i>Igor Miličič</i>)	15	Ormoški mladi ribiči v Dravogradu (<i>Ribiči ribiškega krožka OŠ Ormož z mentorjem</i>)	268	
	Dober začetek ekipe Kostanjevica VDE (<i>Jože Šmejc</i>)	183	M	Mali zeleni prinašalec sreče (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	377	P	
	Druženje in spomini na ribiškega prijatelja (<i>Nace Nouvel</i>)	346	Maraton Celje – Logarska dolina (<i>Sebastjan Klemenšek</i>)	305	Pašteta iz prekajene postrvi v ovoju iz masla (<i>Borut Jerše</i>)	78	
	Družinski krapolov in muharjenje za pokal RD Tržič (<i>Janko Troha</i>)	306	Marinada iz jezerskih zlatovčic in pečen polnjen krap (<i>Borut Jerše</i>)	118	Pečena riba z gobovo omako in polento z zelišči (<i>Borut Jerše</i>)	38	
	Druga šola ribolova za mlade ribiče (<i>Konrad Hohler</i>)	228	Med nebom, ribami in krapi (<i>Tone Urbas</i>)	60	Petdeset žlahtnih let Conskega odbora Ljubljana (<i>Jure Ušeničnik</i>)	25	
	Drugi tabor mladih ribičev (<i>Nejc Weiss</i>)	307	Med prijaznimi dolensjkimi griči (<i>Jure Ušeničnik</i>)	170	Peto mesto slovenske reprezentance (<i>Danilo Bižal</i>)	262	
	Državni prvaki potujejo na Slovaško (<i>Jože Šmejc</i>)	183	Mikrobakterije pri ribah – vir okužbe za ljudi (<i>Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med., Manca Žolnir - Dovč, Mateja Pate, Darja Kušar, Matjaž Ocepek</i>)	89	Pijavka (<i>Nadica in Igor Stančev</i>)	66	
	62. svetovno prvenstvo za nacije bosta gostila Radeče in Sevnica (<i>Mojca Pikelj</i>)	226	Molj (<i>Nadica in Igor Stancev</i>)	273	Plovnost zaželen! (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	298	
	Dvignjena naveza (<i>Radek Filip</i>)	315	Mraz je, ne grem! (<i>Jure Ušeničnik</i>)	332	Po poti tradicije in izročila (<i>Denis Obad</i>)	342	
E	Ekipa RD Mozirje tretja (<i>Drago Ornik</i>)	344	Muharska krasota pod obronki Blegoša (<i>Jure Ušeničnik</i>)	143	Po poti tradicije pogumno v prihodnost (<i>Jure Ušeničnik</i>)	13	
I	Idrija – zibelka umetne vzreje (<i>dr. Romana Erhatic Širnik</i>)	291	Muharski tabor mladih ribičev Osilnica 2015 (<i>Drago Ornik</i>)	213	Pobratenje RD Grosuplje in RD Zlatna Ribica iz Sremske Mitrovice (<i>Bogdan Kulič - Ležimirac</i>)	26	
	Ivan Franke in njegova prizadevanja za boljše razmere v ribištvu na Goriškem (<i>dr. Romana Erhatic Širnik</i>)	371	N	Na lipana v oktobru (<i>Nadica in Igor Stancev</i>)	312	Pododbor Temenica (<i>Borut Jerše</i>)	45
	Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 39, 78, 92, 155, 198, 237, 242, 282, 351, 373		Na livadah kamnitega cvetja (<i>Nace Nouvel</i>)	116	Pogledi sodobne družbe na športni ribolov (<i>prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	10	
	Izbira prave lokacije in mikrolokacije (<i>Krištof Cuderman</i>)	32	Na Špico po belico (<i>Jure Ušeničnik</i>)	153	Pokal Alpe-Adria na Hrvaško, pokal glasila Ribič v Radlje (<i>Igor Holy</i>)	303	
	Izjemno zanimanje za slovenske muharske vode (<i>Borut Jerše</i>)	107	Najuspešnejši Čehi in Poljak, Slovenci tik pod zmagovalnim odrom (<i>Blaž Močnik</i>)	301	Poletne ribiške prireditve (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	308	
J	Jesenski ribji piknik (<i>Borut Jerše</i>)	318	Največji delež mladih ribičev je v RD Litija (<i>Nuša Božičnik</i>)	4	Pomembna pridobitev ribnika Brdinje (<i>Ivan Merc</i>)	227	
	Jezero orjaških krapov (<i>Krištof Cuderman</i>)	216	Naša ribičija na sejmu Alpe-Adria Turizem (<i>Borut Jerše</i>)	42	Pomen promocije slovenskega sladkovodnega ribištva (<i>Borut Jerše</i>)	381	
	Jutro vročega dne (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	259	Našim sektorska zmagaja, Italiji ekipna (<i>Jože Šmejc</i>)	338	Pomladni ribji piknik (<i>Borut Jerše</i>)	199	
K	Kaj ogroža alpske reke (<i>Borut Jerše</i>)	125	Natečaj za najboljšo ribiško fotografijo (<i>dr. Miroslav Žaberl, Milan Berlot</i>)	277	Ponovna oživitve Temenice (<i>Borut Jerše</i>)	44	
	Kaj ogroža alpske vodotoke (<i>Marko Koračin</i>)	202			Ponudba RD Tržič za nakup zaroda in mladice potočne postrvi za leto 2015	37	

Povezovanje vodnega habitata ribjih populacij Ljublanice (<i>Anja Vihar, Katarina Zabret, Mitja Brilly</i>)	205	Skupni robolov Na Ribnici in Obrhu (<i>Vojko Štanfelj</i>)	149	V	Vabilo RD Barje	158	
Poziv k pridobivanju podatkov o uplenjenih sulcih na srednji Savi (<i>dr. Daša Zabrc</i>)	322	Sladkovodne ribe in piškurji v Sloveniji (<i>Andreja Slameršek</i>)	255	Vabilo RD Celje	239	Vabljeni na sejem LOV (<i>Miran Mate</i>)	106
Praznovanje dneva slovenskih ribičev (<i>Antonija Sabotin Pečnik</i>)	269	Slovenski kastingarji med svetovno elito (<i>Boštjan Bizjak</i>)	384	Velika punca iz jezera Etang 5 (<i>Krištof Cuderman</i>)	292	Večer na Krki (<i>Vladimir Mikec</i>)	235
Prigrizki (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	16	Soliden uspeh slovenskih tekmovalcev (<i>Avugust Prelog</i>)	19	Verjetno najstarejši ribiški car (<i>Ignac Habjanič</i>)	305	Vevški ribiči ostajajo borci za Ljublanico (<i>Jure Ušeničnik</i>)	249
Problematika upravljanja ribiških okolišev povodja Savinje (<i>Milan Štraus</i>)	364	Soliden uspeh slovenskih tekmovalcev (<i>Jože Šmejc</i>)	65	V Iškem vintgarju (<i>Tone Škrbec</i>)	270	V kraparskem kampu (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	108
Prvaki Blejci in Matej Zlodej (<i>Drago Ornik</i>)	345	Som, som, som . . . (<i>Borut Jerše</i>)	278	Vpliv kakovosti vode na vodne organizme – ribe (<i>Milan Štraus</i>)	324	Vpliv poplavnih voda na vodne organizme – ribe (<i>Milan Štraus</i>)	244
R		S potezanko na velike ribe (<i>Nadica in Igor Stancev</i>)	352	Vpliv sušnih pretokov na vodne organizme – ribe (<i>Milan Štraus</i>)	284	Vplivi gradbenih posegov na ribe in druge vodne organizme (<i>Milan Štraus</i>)	207
Razpis natečaja 29. Odrprtega in 18. Državnega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2016 (<i>Luka Hojnik, dr. Miroslav Žaberl</i>)	359	Sprejet je nov program upravljanja Natura 2000 območij za obdobje 2014–2020 (<i>Barbara Bric</i>)	126	V RD Šempeter obeležili šest desetletij delovanja (<i>Benjamin Kanjir</i>)	289	Vrtljiva naveza (Helicopter rig) (<i>Radek Filip</i>)	156
Razpis natečaja 29. Odrprtega in 18. Državnega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2016 (<i>Luka Hojnik, dr. Miroslav Žaberl</i>)	397	Srce populacije sulca bije na Balkanu	82	Vsestranska naveza (<i>Radek Filip</i>)	392	Vsi za enega, eden za vse (<i>Jože Šmejc</i>)	50
RD Pesnica Sensas že tretjič zapored državna prvakinja (<i>Jože Šmejc</i>)	21	Sreča je posledica dobro opravljenega dela (<i>Tone Škrbec</i>)	270	V sedmo desetletje (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	329	V slogi je moč (<i>Jože Šmejc</i>)	382
Rekordno velik orjaški sladkovodni bič (<i>Jure Ušeničnik</i>)	282	Srečanje v Zmajevem revirju (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	388	V spomin – Albin Držan	277	V spomin – Andrej Bavdaž	237
Rezultati natečaja za najboljšo ribiško fotografijo (<i>Milan Berlot, dr. Miroslav Žaberl</i>)	394	Stalnica dela je skrb za podmladek (<i>Milena Krstič - Planinc</i>)	267	V spomin – Anton Kelbl	37	V spomin – Boro Basta	197
Riba kot hrana, zdravilo, simbol in prisposoba (<i>dr. Romana Erhatic Širnik</i>)	49	Strast, odločnost in pogum (<i>Tone Škrbec</i>)	62	V spomin – Fehim Pivač	237	V spomin – Franc Polanc	317
Ribe v glavi (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	146	Sulčarjeva izpoved (<i>Nace Nouvel</i>)	75	V spomin – Franc Urbančič	395	V spomin – Franc Urbančič	395
Ribičeva spomladanska utrujenost (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	184	Sulčja vročica (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	26	V spomin – Ivan Mirt	158	V spomin – Jaroslav Zelinka	237
Ribiči gredo v korak s časom (<i>Jure Ušeničnik</i>)	136	Svetovni prvaki Goran Radović iz Srbije in ekipa Nizozemske (<i>Avugust Prelog</i>)	20	V spomin – Karol Koblar	77	V spomin – Ludvik Leljak	237
Ribiška bratovščina v Krakovem v Ljubljani (<i>dr. Romana Erhatic Širnik</i>)	12	Š		V spomin – Milan Pazlar	395	V spomin – Nikola Matešić	237
Ribiške počitnice ob legendarni reki Ebro (<i>Jure Ušeničnik</i>)	251	60 uspešnih let RD Vrhnika (<i>Vladimir Mikec</i>)	213	V spomin – Roman Paškulin ml.	395	V spomin – Rudi Polner	395
Ribiški informator:		Šesti Festival muharjenja z mednarodnim srečanjem vezalcev muh v Bohinju (<i>Tone Škrbec</i>)	242	Vzorni predsednik (<i>Jože Šmejc</i>)	304	Vzpenjač majevke (<i>Nadica in Igor Stancev</i>)	192
• Pravila o tekmovaljih v lovu rib z umetno muho	99	T		Vzpon in padec intenzivne vzreje jegulj (<i>prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	326	Vzreja in aktualna zdravstvena problematika rib v Evropi (<i>prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	246
• Pravila o tekmovaljih v lovu rib s plovcem	137	Terine (<i>Borut Jerše</i>)	158	V Žireh sta doma sloga in prijateljstvo (<i>Jure Ušeničnik</i>)	229		
• Pravila o tekmovaljih v lovu krapov z obtežilnikom	177	Toga naveza (<i>Radek Filip</i>)	69	Z			
Ribiški izpit opravilo devetnajst pripravnikov (<i>Janko Troha</i>)	187	Tradicija Podkovanega krapa se nadaljuje (<i>Jure Ušeničnik</i>)	226	Zahvala (<i>Vojko Štanfelj</i>)	334		
Ribiški sejmi v letu 2016 (<i>Borut Jerše</i>)	362	Tretji posvet ribogojcev o boleznih in zdravstvenem stanju salmonidov na porečju Savinje (<i>Peter Solar</i>)	370	Zaprašene slane zgodbe (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	222		
Ribiški sejmi v letu 2015 (<i>Borut Jerše</i>)	77	Trije svetovni rekordi in še državni (<i>Krištof Cuderman</i>)	93	Z glavo v zid . . . (<i>Rajko Zajc</i>)	124		
Ribje odgajališče na Studencu – prva ribogojnica na Kranjskem (<i>dr. Romana Erhatic Širnik</i>)	212	Tujerodna rdečeperka v Cerkniškem jezeru (<i>Dejvid Tratnik</i>)	60	Zimski dnevi in ljubi kruhek (<i>Lenart Levičar Bahtjari</i>)	57		
Ribogojni zavod v Bohinjski Bistrici (<i>Dr. Romana Erhatic Širnik</i>)	132	Tveganje za boleznih rib, ki se širijo z okuženih plemenk na zarod (<i>prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	368	Zlati krap, da se reče (<i>Janko Troha</i>)	187		
Ribogojnica Bukovje (<i>dr. Romana Erhatic Širnik</i>)	91	U		Zmagal je Davor Sambolec (<i>Jože Šmejc</i>)	303		
Ribogojstvo Bohinj (<i>dr. Romana Erhatic Širnik</i>)	169	Ujel ga je na bučkanje (<i>Milena Krstič - Planinc</i>)	279	Zmagovalni vzorec je zvezal Marko Milačić iz Srbije (<i>mag. Saša Erlih</i>)	173		
Riboreja na Goriškem (<i>dr. Romana Erhatic Širnik</i>) 328		Uničili drstišče (<i>Irena Kavčič</i>)	46				
Rok Svetec ponovno državni prvak (<i>Drago Ornik</i>)	266	Uporaba antimikrobnih pripravkov za zdravljenje rib v intenzivni zreji in tveganje za zdravje ljudi (<i>prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	286				
S		Uporaba Facebooka v ribiških družinah (<i>Jure Ušeničnik</i>)	84				
Se ribam na poti na drst le obetajo boljši časi (<i>Rajko Zajc</i>)	325	Urbani ribolov – reka Ljublanica s pritoki (<i>Jure Ušeničnik</i>)	52				
Sejem bil je živ . . . (<i>Nuša Božičnik</i>)	162	Uspešno delo z mladimi ribiči v Koroški ribiški družini (<i>Dejvid Tratnik</i>)	61				
Sejem lov vabi k sodelovanju! (<i>Miran Mate</i>)	2	Usposabljanje mentorjev mladih ribičev (<i>Nuša Božičnik</i>)	92				
Sestanek predstavnikov RZS pri ministru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (<i>Igor Miličič</i>)	125						
Skrivnostna plesen ogroža žabe po vsem svetu (<i>prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	130						

